

Oblike trajnega obeleževanja podobe in dela tovariša Tita

Za „Titovo plaketo“

»88 DREVES ZA TOVARIŠA TITA«

Predvidenih je, med drugim, več akcij za urejanje okolja, poimenovanih »88 dreves za tovariša Tita«. V mestnih krajevnih skupnostih bodo prvi del aktivnosti, to je zasaditev 88 dreves, opravili do spomlad prihodnjega leta. Načrtujejo pa ob tem še nekatere druge akcije za trajno ureditev posameznih območij, zlasti še parkovnih površin. Skrb za urejeno okolje pa naj bi prevzele osnovne šole in krajevne skupnosti oziroma zainteresirani občani.

ŠAHOVSKI TURNIR EKIP TITOVH MEST

Med drugim je predlagano, da naj bi pripravili turnir šahovskih ekip Titovih mest. Turnir bi bil vsako leto v enem od mest, ki je poimenovano po tovarišu Titu, z njim pa bi popularizirali šah na osnovnih šolah in v drugih okoljih ter krepili bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti.

Ena od oblik manifestiranja bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti pa bi bila tudi sodelovanje in povezovanje med šolami oziroma razrednimi skupnostmi Titovih mest.

Predlagane pa so še nekatere druge oblike trajnega obeleževanja in ohranjanja podobe in dela tovariša Tita v Šaleški dolini.

KOLEKTIVNO DELO IN ODGOVORNOST

Ena od trajnih nalog pa je tudi v občini Velenje kar najbolj dosledno in odgovorno uresničevanje pobude tovariša Tita o kolektivnem vodenju in odgovornosti. Pri uresničevanju načel kadrovske politike in političnega sistema socialističnega samoupravljanja bodo zato morale pri svojem delovanju in dograjevanju metod in oblik dela vse družbenopolitične organizacije ter izvršni in oblastveni organi s kar največjo mero doslednosti uresničevati pobudo tovariša Tita o kolektivnem delu in organiziranosti. Zavzemati in sprejemati bo treba takšne rešitve, ki bodo krepile vlogo in poglobljale odgovornost posameznih institucij političnega sistema.

Aprila letos je predsedstvo občinske konference SZDL Velenje oblikovalo izhodišča programskih smernic za trajno obeleževanje in ohranjanje osebnosti in dela tovariša Tita v Šaleški dolini. Imenovalo je tudi poseben koordinacijski odbor, katerega naloga je trajno in sprotno spodbujanje vseh aktivnosti v občini Velenje, veznih na obeleževanje in ohranjanje osebnosti in dela tovariša Tita.

Pred dnevi je skrb za polaganje cvetja k spomeniku predsednika Tita prevzela občinska konferenca zveze socialistične mladine Velenje. Odslej bodo, kot

je predvideno, člani osnovnih organizacij ZSMS iz Šaleške doline polagali cvetje k Titovemu spomeniku; v poletnih mesecih dvakrat, pozimi pa enkrat tedensko.

TEKMOVANJE RAZREDNIH SKUPNOSTI OSNOVNIH IN SREDNJIH ŠOL

Ena od oblik trajnega obeleževanja in ohranjanja osebnosti in dela tovariša Tita v Šaleški dolini bo vsakoletno tekmovanje razrednih skupnosti osnovnih in srednjih šol za »Titovo plaketo«, v katerega naj bi bile vključene prav vse razredne skupnosti. Prvo tekmovanje bodo začeli ob letošnjem dnevu republike, »Titovo plaketo« pa bodo podelili najboljši razredni skupnosti na osnovni šoli ter na srednji šoli ob prazniku mladosti prihodnje leto.

V tem tekmovanju bodo ocenjevali organizirane oblike samoupravnega življenja razredne skupnosti, njihovo sodelovanje s krajevnimi skupnostmi, povezovalne organizacije združenega dela, z drugimi šolami in razrednimi skupnostmi in podobno. Pri ocenjevanju bodo upoštevali tudi učni uspeh razredne skupnosti, druge akcije, v katerih bodo sodelovale razredne skupnosti ter znanje iz preteklih in polpreteklih zgodovine (temo za to bodo določili vsako leto posebej).

40. letnica 1. frontalne bitke

Spominsko slavlje

V ponedeljek, 26. oktobra, je minilo 40 let od prve frontalne bitke slovenskih partizanov z okupatorjem, ki so jo izbojevali borci Štajerskega bataljona pri Katarini na Čreti. Ob tej priložnosti sta občinska odbora ZZB NOV Zalec in Mozirje pripravila spominsko slovesnost in z njo počastila obletnico tega dogodka. Na mestu, kjer je bila ta zgodovinska bitka, so se v soboto dopoldne zbrali številni prvoborci, borci, domačini, mladinci, pripadniki enot TO in vojniki ter pionirji iz občin Zalec in Mozirje.

Slavnostni govornik je bil udeleženec bitke na Čreti,

prvoborec Rado Zakonjšek-Cankar. Zbranim je spregovoril o vojaškem in političnem pomenu prvega frontalnega spopada partizanov z okupatorjem v oktobru leta 1941, orisal pa je tudi nastanek in razvoj narodnoosvobodilnega gibanja na širšem štajerskem področju, katerega pomembni središči sta bili tudi področji Črete in Dobrovelj.

V pestrem kulturnem sporedu so nastopili pevci z Vranskega in Tabora, osnovnošolci z Vranskega, pripadniki enot TO in rudarska godba na pihala iz Zabukovice. Na svečanosti so devetim

še živečim udeležencem te bitke podelili spominske plakete prve frontalne bitke pri Katarini. Prejeli so jih Jože Farčnik-Jerovšek, dr. Franc Polh-Izak, Vili Reberšak-Rado, Peter Šprajc-Kristl, Rado Zakonjšek-Cankar, Ludvik Zupanc-Ivo ter Boris Čizmek-Bor in Anton Vratanar-Antonesko, ki pase tokrat slovesnosti nista udeležila.

Plakete so podelili tudi domačijam Špan, Zahojnik, Zakrajšek, Rebernik, Završnik, Kraplje in Jugovnik, ki so vseskozi med vojno nudile borcev pomoč in gostoljublje.

Hladen veter in prvi sneg vzdušja nista pokvarila

Savinjsko šaleška gospodarska zbornica

Izvršilni odbor

Včeraj je bila v Titovem Velenju 19. redna seja izvršilnega odbora Savinjsko-šaleške gospodarske zbornice, na kateri so najprej obravnavali osnutek

resolucije o politiki izvajanja družbenega plana SR Slovenije za obdobje 1981-1985 v letu 1982. Na dnevnem redu sta bila tudi obravnava in sprejem dogovora o družbeni in strokovni aktivnosti na področju naložb in o ustanovitvi območne komisije za oceno naložb ter poročilo o sprejetju samoupravnih sporazumov in aneksov za republiške samoupravne interesne skupnosti materialne proizvodnje. Člane izvršilnega odbora pa so seznanili tudi s poročilom o opravljenih sestankih, na katerih so govorili o izvozno-uvozni problematiki.

Območna komisija za oceno naložb

Danes se bodo člani območne komisije za oceno naložb, ki deluje pri Savinjsko-šaleški medobčinski gospodarski zbornici, sešli na 3. sejo. Obravnavali bodo dogovor o ustanovitvi območne komisije ter vloge tozida Turizem in rekreacija Rdeče dvorane, za izdajo priporočila za gradnjo dvosedelnice Smrekovec in Lesne industrije Gorenje-Glin Nazarje za izdajo priporočila za nakup opreme za pripravo ijerja ter za rekonstrukcijo skladišča hlodovine.

Rudarski šolski center Velenje

Dolgoročno sodelovanje z univerzo

V Titovem Velenju so se v ponedeljek sešli predstavniki Visoke tehniške šole mariborske Univerze in Rudarskega šolskega centra. Ocenili so dosedanje sodelovanje obeh izobraževalnih institucij ter obravnavali predloge za poglobitev tega sodelovanja.

Med pogovorom so ugotovili da je bilo dosedanje sodelovanje, začeto leta 1973 z

odprtjem enote Visoke tehniške šole za študij ob delu pri RŠC, uspešno. Sodelovanje na vzgojno izobraževalnem področju naj bi v prihodnje utrdili oziroma razširili, uveljavili pa tudi na nekaterih novih področjih.

Sodelovanje, posebej še njegov obseg, pa bo, kot so med pogovori nekajkrat poudarili predstavniki visoke

tehnične šole, odvisen predvsem od hotenj in pobud RŠC in to na vseh področjih. Tako bodo morali, skupaj z drugimi delovnimi kolektivi iz Šaleške doline, s pripravljanjem kadra za razne oblike funkcionalnega izobraževanja, ustvariti potrebne strokovnjake za redne oblike višješolskega študija v Titovem Velenju. Sicer pričaku-

jejo na RŠC pomoč oziroma sodelovanje Mariborčanov pri oblikovanju modelov za svobodno svobodno menjavo dela v nekaterih usmeritvah ter pri prenosu koncepta povezanosti izobraževalne dejavnosti z aplikativno raziskovalno in proizvodno dejavnostjo na srednje usmerjeno izobraževanje.

Predstavniki Visoke tehniške šole mariborske Univerze in RŠC so obravnavali tudi možnosti za sodelovanje na tehnološko-poslovno informacijskem sistemu, na področju tehnologije, pri prenosu proizvodov in proizvodnih programov v RŠC ter, ne nazadnje, tudi na raziskovalnem področju. V tej zvezi je bilo dogovorjeno, da bodo skušali v že določene raziskovalne programe mariborske Univerze vključiti tudi nekatera vprašanja raziskovalne narave, za katere se zanima RŠC.

Ponedeljkove pogovore so predstavniki Visoke tehniške šole mariborske univerze in RŠC sklenili z dogovorom, da bodo v Mariboru pripravili osnutek samoupravnega sporazuma o dolgoročnem sodelovanju. Sprejeli pa so tudi okvirne dogovore za realizacijo nekaterih konkretnih nalog.

Sestavljena organizacija združenega dela Gorenje je v petek odprla tradicionalni vzorčni sejem, na katerem predstavljajo med drugim tudi številne novosti. Med obiskovalci je največje zanimanje pritegnil program robotike ter elektronike, predvsem avdiovizualnih naprav. Na sliki: Med ogledom video plošče.

Seja predsedstva OK SZDL Velenje

O pripravi na volitve

Včeraj so se sešli na 31. sejo člani predsedstva občinske konference SZDL Velenje. Podrobno so spregovorili o pripravi na volitve prihodnje leto, oblikovali pa so tudi izhodišča za evidentiranje možnih kandidatov za odgovorne družbene funkcije v občini. Člani predsedstva so pregledali, kako potekajo priprave na programske konference socialistične zveze. V nadaljevanju seje pa so obravnavali še osnutek dopolnjenih pravil občinske organizacije SZDL, spregovorili o programu novoletnih prireditev za otroke in se seznanili, kako poteka sprejemanje srednjeročnih planov in planov za prihodnje leto. Na koncu seje so člani predsedstva razpravljali še o nekaterih drugih aktualnih vprašanjih.

V nedeljo, 1. novembra se bomo spomnili vseh padlih za svobodo in vseh umrlih svojcev. Ob vseh spominskih obeležjih v naši občini bodo komemorativne svečanosti, ki jih bodo letos pripravili krajevni odbori zveze borcev in pionirji osnovnih šol.

Na Titovem trgu v Velenju bo komemorativna svečanost v petek ob 17.30.

Na prvi november so se dobro pripravili v vrtnariji Komunalnega centra Velenje, kjer so pridelali kar okoli 16 tisoč raznovrstnih cvetov krizantem.

Družinsko varstvo — cenjena oblika dela

Na četrtkovi seji skupščine otroškega varstva občine Velenja so delegati med drugim razpravljali o družbenem varstvu otrok v občini.

Z odprtjem novega vrta v soseski Salek II je v občini vključenih v vzgojno varstveno ustanovo že okoli 1800 otrok, 82 otrok pa jih je v družinskem varstvu. Poleg tega zelo uspešno poteka skrajšana priprava otrok na šolo, za katero so v letošnjem letu prevzele celotno skrb vzgojno varstvene ustanove. V lanskem šolskem letu je bilo v celoletno pripravo na šolo vključenih kar 58 odstotkov šestletnih otrok, za vse ostale pa so pripravili skrajšano pripravo za šolo v trajanju 120 ur. Prav tako so tudi izvajali program za petletne otroke, ki redno ne obiskujejo vrtcev. V to obliko dejavnosti so vključili 29 odstotkov otrok te starosti. Glede na to, da jih 52 odstotkov redno obiskuje vrtce, pomeni, da 19 odstotkov otrok ni vključenih v to dejavnost. Pri tem opažajo, da je zanimanje v podeželskih krajevnih skupnostih za tovrstno dejavnost izredno veliko, zelo slab odziv pa je bil v mestu.

Uspešno so v preteklem šolskem letu izvedli tudi tekmovanje za športno značko, katero je pridobilo 260 otrok, kar 300 pa jih je obiskovalo plavalni tečaj.

Vse več pozornosti namenja občinska skupnost otroškega varstva delu društev prijateljev mladine, katera so v zadnjem času z različnimi aktivnostmi zelo popestrila prosti čas otrok.

Omeniti je potrebno družinsko varstvo, ki je v naši občini zelo cenjena oblika varstva. Na tem področju beležijo lepe uspehe, to obliko dela pa bodo skušali še razširiti. Že v letu 1976 je skupnost otroškega varstva pristopila tudi akciji, s katero naj bi se povežali s privatnimi varuhinjami in jim tako nudili strokovno pomoč, vendar na tem področju še ne beležijo uspehov.

Na četrtkovi seji skupščine so delegati potrdili realizacijo finančnega načrta za prvo polletje ter sprejeli rebalans tega načrta, zaradi tega ker mora tudi ta skupnost v letošnjem letu nameniti del sredstev namenjenih za investicije za nospelne izvoza, določen pa je bil tudi znesek, ki ga lahko porabi iz presežnih sredstev lanskega leta.

Del sredstev, ki jih je ta skupnost načrtovala za denarne pomoči, je ostal neizkoriščen, saj je v letošnjem letu, ko so opravili preizkus upravičenosti do denarnih pomoči, od 10.525 ostalo le še 6709 otrok upravičenih do otro-

škega dodatka. To je zaradi tega, ker smo se v Sloveniji dogovorili, da ostane cenazna enak, v nekaterih delovnih organizacijah so dvignili osebne dohodke več kot je bilo predvideno, prav tako pa tudi ni bilo moč predvideti, kolikim družinam ne bo več pripadal otroški dodatek zaradi upoštevanja drugih dohodkov. Tako bo v letošnjem letu predvidoma nerazporejenih 7 milijonov dinarjev. Delegati so na zadnji seji skupnosti otroškega varstva Velenje sklenili, da namenijo dva milijona dinarjev za dopolnitev sredstev rezerviranih za subvencije cen v vrtcih in šolske prehrane. 500 tisoč din pa so namenili za posebne enkratne pomoči. Ta denar bo razdelila občinska skupnost socialnega skrbstva. Delegati so menili, da bi bilo potrebno v ta namen oddvojiti še več sredstev.

Na zadnji seji skupščine otroškega varstva so delegati potrdili tudi normative v oddelkih vzgojno varstvenih zavodov Velenje in Soštanj. Ti normativi so prilagojeni dejanskim določilom in sklepom skupščine skupnosti otroškega varstva Slovenije, razpravljali pa so še o nekaterih drugih zadevah.

Mira Zakošek

Skupnost za cene

Ne načrtujejo večjih porastov cen

Marca letos so tudi v velenjski občini ustanovili skupnost za cene z željo, da bi tudi to področje podružili. To pomeni, da se tudi to področje pravic in odgovornosti prenaša neposredno na temeljne organizacije združenega dela in na uporabnike. O delu te skupnosti smo se pogovarjali s predsednico ERIKO VERSEC.

— Katero področje pokriva skupnost za cene občine Velenje in kako je delo razdeljeno med zvezno in republiško ter občinsko skupnostjo?

„Pri nas so se oblikovale skupnosti za cene na ravni federacije, republike in na občinski ravni. Naloga posameznih skupnosti je, da oblikuje politiko cen in jo preko odločitev tudi uresniči. Razdelitev pristojnosti je po načelu, da za storitve oziroma izdelke, ki pokrivajo celotno Jugoslavijo, odločajo v zvezni skupnosti za cene, za področje Slovenije na republiški skupnosti in za področje, ki pokriva občinske meje, v občinski skupnosti za cene. Občinska skupnost za cene Velenje pokriva predvsem področje obrtnih storitev, komunalne oskrbe, stanovanjske izgradnje, gradbenih materialov, gostinstva in podobno.“

— Glede na to, da je bilo področje politike cen do ustanovitve skupnosti za cene precej neurejeno, ste imeli ob konstituiranju nedvomno veliko dela.

„Akcija za ustanovitev skupnosti za cene je stekla v naši občini že lani, do njene ustanovitve pa je prišlo marca letos. V tej skupnosti, ki je organizirana na delegatski osnovi, sodelujejo predstavniki tozgov, organizirani potrošniki in družbenopolitični delavci. Skupnost je resnično takoj pristopila k delu, saj so bile pomanjkljivosti na tem področju precejšnje. K delu smo pristopili v skladu s celovito gospodarsko politiko in usmeritvami. Na začetku smo se srečevali s številnimi težavami. Brez kvalitativne strokovne podlage namreč nikakršno odločanje ne more biti

Erika Versec, predsednica skupnosti za cene

dobro. V začetku nismo imeli strokovnega sodelavca, ki bi pripravljala ustrezna gradiva. To težavo smo sedaj odpravili in sedaj že imamo ustrezne strokovne analize in podlage, ki jih posredujemo delegatom sveta skupnosti za cene. Delegati se aktivno vključujejo v konkretno razreševanje problematike. To se kaže v dobri udeležbi na sejah, doslej smo bili še vedno sklepni, pa tudi v zahtevah delegatov po usmeritvah na področju cen, ki jih mora pripraviti konkretno za področje občine izvršni svet.“

— Ali pri svojem delu koristite še kakšna druga gradiva?

„Poleg analiz, ki jih pripravljata tajnik skupnosti oziroma analitska služba upravnih organov skupščine občine, pri svojem delu obravnavamo tudi analize in usmeritve strokovnih združenj, ki se ukvarjajo z gospodarskimi vprašanji našega področja. To je predvsem združenje obrtnikov, združenje gostinskih organizacij in podobno. Želimo, da postane politika cen resnično usklajena s celotno politiko usmerjanja gospodarstva oziroma infrastrukture v občini.“

— Za konec pa bi morda ocenili še, kako smo v naši občini upoštevali resolucijska določila na področju gibanja cen?

„Politika cen je del celovite

politike. Tako ukrepi iz drugih področij močno vplivajo tudi na politiko cen. Resolucijsko določeni cilji na področju cen niso uresničeni, na kar pa je nedvomno vplivala vrsta podsistemov, ki prav tako niso uresničili resolucijskih predvidevanj. Poleg tega so bila na tem področju tudi velika neskladja. Ene dejavnosti so imele relativno dober start v cenah, druge izredno slab. Težava je tudi v tem, da je povpraševanje po blagu na trgu precejšnje, tudi denarja je veliko in to avtomatsko vpliva na dvig cen. V takšnem položaju je tudi potrditev višjih cen hitrejša.

V občini Velenje nismo dosledno upoštevali resolucijskih določil, predvsem na področju komunale in gostinstva. Na področju obrtnih storitev pa smo doslej upoštevali zahtevane naloge.

Prekoračitve niso velike in so utemeljene. Pretežni del porasta je na področju komunalnega gospodarstva, kjer so se spremenili pogoji dela zaradi povišanja stroškov energije, to dejavnost pa smo tudi razširili.

V letošnjem letu so se močno podražila osnovna živila, kar seveda vpliva na stroške prehrane v gostinstvu in v vseh obratih družbene prehrane od vrtcev in šol naprej. Kar se tiče povišanja cen gostincem, smo se vključili v prizadevanja gospodarske zbornice, in sicer bomo gostincem priznavali povišanja cen na podlagi njihove kvalitete. Trenutno teče kategorizacija gostinskih lokalov, na osnovi katere bo skupnost za cene selektivno pristopila k povečanju cen v tistem delu, ki se nanaša na podražitev prehrarnih izdelkov.

Za zadnja dva meseca letošnjega leta v skladu z usmeritvami izvršnega sveta ne načrtujemo večjih porastov cen; to pomeni da morajo proizvajalci s cenami ki smo jih začrtali, normalno zaključevati poslovno leto. V zadnjih dveh mesecih letošnjega leta bomo razreševali le manjši del še neuskaljenih cen.“

Mira Zakošek

Nadaljnje omejevanje skupne porabe

Na svoji zadnji seji je občinski komite za družbene dejavnosti obravnaval tudi informacijo o kazalcih razvoja predvidenih za prihodnje leto. Družbeni proizvod naj bi v letu 1982 v SRS porasel za 0,2 odstotka kar je najnižje po vojni ter obenem tudi opozorilo, da se gospodarstvo še naprej srečujevalo s številnimi težavami. Osebnih dohodkov bodo morali prihodnje leto zaostajati za rastjo dohodka za 10 odstotkov, medtem ko naj bi splošna poraba zaostajala za 25 odstotkov. Za približno 25 odstotkov pa bo zaostajala tudi skupna poraba, razen invalidsko pokojninskega zavarovanja. Tu bo namreč potrebno zagotoviti več sredstev, saj bo s prihodnjim letom ukinjeno delo upokojencev. Lani je bilo v občini Velenje zaposlenih (pred-

vsem pogodbeno) 45 upokojencev, 59 delavcev pa bi se glede na delovno dobo že lahko upokojilo.

Takšno omejevanje skupne porabe bo seveda močno otežilo izvajanje zastavljenih nalog samoupravnih interesnih skupnosti. Zato bo treba ponovno pregledati vse programe samoupravnih interesnih skupnosti in oceniti, kaj bodo ob omenjenih možnostih stvarno lahko uresnili v prihodnjem letu in celotnem srednjeročnem obdobju. V skupni porabi bo treba izvesti določeno selekcijo ter krčiti programe nekaterih dejavnosti. Ponovno bo potrebno spregovoriti o sistemu solidarnosti na ravni republike, popraviti določene standarde in normative ter s spremembo nekaterih zakonov zmanjšati

posamezne pravice uporabnikov. Vse te usmeritve seveda opozarjajo, da bo standard občanov tudi v prihodnjem letu padel, padel pa bodo tudi vse druge oblike porabe. Prav zato bomo morali v samoupravnih interesnih skupnostih poskrbeti za zmanjšanje režije, izvajalci bodo morali odločneje uresničevati stabilizacijske naloge, zmanjšale pa se bodo tudi ugodnosti uporabnikov.

Občinski komite za družbene dejavnosti je na svoji seji obravnaval tudi predlog skupnosti otroškega varstva o revalorizaciji denarnih pomoči družinam z najnižjimi dohodki v občini. Komite je odločil, da ob vseh nakazanih težavah trenutno ni možno sprejeti dodatnih obveznosti.

B. Z.

Zaposlovanje v Šaleški dolini

Ne uresničujemo resolucijskih usmeritev

Ena od nalog, ki smo si jih zastavili z občinsko resolucijo ter s plani delovnih organizacij, je tudi preusmeritev proizvodnje na tehnološko zahtevnejše programe, saj gospodarski tokovi kažejo, da bo le-tako možno uspešno nastopati na domačem, predvsem pa tujih trgih. Za uresničitev te zahtevne naloge, pa morajo biti izpolnjeni različni pogoji, med katerimi zavzame najpomembnejše mesto ustrezna kvalifikacijska struktura zaposlenih. Tudi v občini Velenje je dozorelo spoznanje, da z ekstenzivnim zaposlovanjem ne moremo zagotavljati dobrih proizvodnih rezultatov, predvsem pa ne moremo odpirati zahtevnejših programov. Takšen način zaposlovanja ni postal ovira le za posamezne organizacije združenega dela, ampak za celotno občinsko skupnost, saj je zaposlovanje delavcev z ozkim profilom ter odpiranje del in nalog za takšne delavce, povzročilo velik pritisk na neproizvodno dejavnost (šolstvo, otroško varstvo, zdravstvo itd.). Ekstenzivno zaposlovanje je poleg tega zahtevalo pospešeno stanovanjsko gradnjo ter tako dodatno bremenilo družbeno delo, kjer bi ob drugačnih usmeritvah ustvarjena sredstva koristneje uporabili za posodobitev proizvodnje.

Letos in deloma že lani, smo tudi v občini Velenje pričeli odločneje opozarjati na negativne pojave ekstenzivnega zaposlovanja, naši gospodarstveniki pa so ob slabših ali celo negativnih rezultatih poslovanja zatrjevali,

da lahko le preusmeritev proizvodnje omogoči razrešitev zapletenega gospodarskega položaja. Žal smo očitno ostali le pri besedah. Analiza, ki jo je o kadrovski politiki v občini Velenje v letošnjem letu pripravila skupnost za zaposlovanje, namreč kaže precej drugačno podobo, predvsem pa opozarja na nadaljnji neodgovorni odnos do politike zaposlovanja.

Z občinsko resolucijo načrtana rast zaposlovanja v občini bo do konca leta očitno presežena. Vendar pa je to trenutno manj zaskrbljujoče kot neustrezna izobrazbena struktura novozaposlenih delavcev. V prvem polletju letošnjega leta smo zaposlili kar 461 oseb ali 71,6 odstotkov novozaposlenih z najnižjo izobrazbeno strukturo (ozek profil). Le 2,2 odstotka novozaposlenih ima visoko šolo, 2 odstotka višjo šolo, 6 odstotkov srednjo šolo in 18,2 odstotka poklicno šolo. Takšna usmeritev zaposlovanja znižuje že doslej dokaj nizko izobrazbeno strukturo zaposlenih v občini. Ob koncu lanskega leta je bilo v našem združenem delu zaposlenih 48,8 odstotkov delavcev ozkega profila. Ta odstotek pa bo ob koncu letošnjega leta gotovo višji. Zaskrbljujoče je tudi podatek, da smo v letošnjem prvem polletju na nova delovna mesta sprejeli 289 delavcev. Med njimi jih je imelo več kot 64 odstotkov ozek profil. Še vedno je glavni vir zaposlovanja v občini priliv delavcev iz drugih republik, izobrazbena struktura

teh delavcev pa je izredno slaba. K temu dodajmo še, da je sredi avgusta iskalo zaposlitev 216 oseb, ki so bile prijavljene pri skupnosti za zaposlovanje, od katerih je 45 iskalo premostitev. Tako je bilo dejansko brezposelnih 171 oseb. Številka sicer ni zaskrbljujoča, zaskrbljuje pa to, da je izobrazbena struktura iskancev zaposlitve bistveno bolj ša od izobrazbene strukture priliva v zaposlitev. Vsi ti podatki dokazujejo, da se v združenem delu še vedno ne odločajo za tehnološko intenzivnejšo proizvodnjo. Glede na razpisane kadrovske štipendije pa kakšnih pomembnejših preusmeritev ne načrtujejo niti srednjeročno.

V naši občini pa bi bilo potrebno pretehtati tudi podatek, da tehnološka struktura velenjskega združenega dela ni primerna za obsežnejše zaposlovanje žensk. Lani je bilo med zaposlenimi le 38 odstotkov žensk, kar je pod republiškim povprečjem. V tem letu so se pogoji za zaposlovanje žensk še poslabšali, saj je med novozaposlenimi samo 167 ali 26 odstotkov žensk.

Ti aktualni problemi na področju kadrovske politike v naši občini, so bili razlog, da bo komite za družbene dejavnosti občine Velenje zahteval od izvršnega sveta in skupščine občine Velenje, sprejem nekaterih odločnih ukrepov, ki naj bi zagotovili predvsem ustreznejšo izobrazbeno strukturo zaposlenih ter preprečili povečanje brezposelnosti. Komite predlaga, da je potrebno zaostri zaposlo-

Kako posodobiti proizvodnjo?

vanje nestrokovnih kadrov, za vsako zaposlitev na področju administracije in režije pa naj bi organizacije združenega dela predhodno dobile soglasje izvršnega sveta občine. Odpraviti je potrebno zaposlenost upokojujencev, vse oblike pogodbenega dela in dela v podaljšanem delovnem času ter ta dela nadomestiti z redno zaposlenimi. Pri zaposlovanju novih delavcev

imajo prednost invalidne osebe, štipendisti OZD, predvsem pa tiste brezposelne osebe, ki so prijavljene pri skupnosti za zaposlovanje. Za vse novozaposlene kadre morajo OZD in delovne skupnosti zagotoviti minimalne standarde za življenjske in kulturne razmere. Rast zaposlenosti po posameznih organizacijah združenega dela pa mora biti usklajena z letnim načrtom za-

poslovanja Skupnosti za zaposlovanje občine Velenje.

Upati je, da bodo te obveze, ki bodo prav gotovo v razpravah v združenem delu še dopolnjene, vendarle pripeljale do odgovornejšega zaposlovanja ter obenem tudi odločnejšega spreminjanja trenutnih negativnih gospodarskih tokov.

B. Z.

Pogovor s sekretarjem komiteja občinske konference ZKS Velenje, Janezom Miklavčičem

Novih nalog po 21. seji CK ZKJ ni treba sprejemati, potrebna sta le načrt in dogovor za uresničitev že sprejetih

Pred organizacijami zveze komunistov v občini Velenje so v tem trenutku, posebej tudi po 21. seji centralnega komiteja ZK Jugoslavije, številne in zahtevne in odgovorne naloge. Obiskali smo sekretarja komiteja občinske konference ZKS Velenje in člana centralnega komiteja ZK Slovenije, Janeza Miklavčiča, ki je našemu uredniku Marijanu Lipovšku povedal, med drugim, tudi to-le:

Kakšne so usmeritve organizacij in članov ZK v Saleški dolini po 21. seji centralnega komiteja ZKS?
— Po 21. seji CK ZKJ se je sešel komite občinske konference Zveze komunistov Velenje in spregovoril o nalogah komunistov Saleške doline v luči zaključkov 21. seje. Soglasna ugotovitev je bila, da zaključki 21. seje CK Zveze komunistov Jugoslavije ne opredeljujejo novih ciljev in nalog. Gre za to, kot je bilo doslej že nekajkrat poudarjeno, da se v preteklem obdobju komunisti nismo v zadostni meri zavzemali za to, da bi sprejete cilje tudi uresničili. Se pravi, da moramo v razmerah, v kakršnih trenutno smo, nemudoma in brez odlašanja dosledno uresničiti dogovorjene naloge.

Ugotovili smo tudi, da so sklepi zadnjih sej občinske konference ZKS Velenje (in to 24. seje, na kateri smo govorili o nalogah ZK v političnem sistemu, 25. seje, kjer smo obravnavali nadaljnje utrjevanje vodilne vloge ZK in usposobljenost ZK ter 26. seje, ki je opredelila naloge ZK pri uresničevanju politike gospodarske stabilizacije) skladni z usmeritvami 21. seje CK ZK Jugoslavije in ni potrebno sprejemati novih nalog. Potreben je le dogovor, kako sprejete usmeritve tudi uresničiti. O teh nalogah smo podrobno spregovorili na zadnjem seminarju za sekretarje osnovnih organizacij ZK.

Z namenom, da kar najbolj učinkovito uresničimo naše usmeritve, smo se dogovorili, da v vseh večjih organizacijah združenega dela v občini skličeimo razširjene seje komiteja OK ZKS. Na njih bomo skupaj s komunisti iz teh organizacij združenega dela, ki opravljajo najbolj odgovorne družbenopolitične, samoupravne in poslovne naloge ocenili, kaj pomenijo stališča, sprejeta na 21. seji CK ZKJ in na zadnjih sejah občinske konference ZK, za posamezna okolja, kako so komunisti doslej uresničevali ta stališča in sklepe problemskih konferenc, sklicanih spomladi letos. To velja predvsem za komuniste Rudnika lignita Velenje, šoštanjskih Termoelektrarn, Gorenja in Vegrada. Problemske konference osnovnih organizacij ZK pa se bodo sešle, kot predvidevamo, tudi v drugih organizacijah združenega dela v Saleški dolini, in sicer v Elektrostrojni opremi, Plastiki, na Rudarskem šolskem centru, v Veplasu, Tovarni usnja Šoštanj itd. Razširjene seje komiteja občinske konference ZK Velenje v posameznih večjih organizacijah združenega dela bodo zagotovile v pomoč osnovnim organizacijam ZK v teh okoliščinah pri pripravi na volilne konference OO ZK, posebej pa tudi še za njihovo poglobljeno vsebinsko izvedbo.

V ospredju je torej bitka za gospodarsko stabilizacijo.

Bi lahko navedli dosežene uspehe, pa tudi slabosti, ki jih ugotavljate?

— Tako kot v širši družbeni skupnosti dosega tudi v občini Velenje pomembne rezultate v prizadevanjih za gospodarsko stabilizacijo in uveljavitev samoupravnih o odnosov ter delegatskega sistema.

Prav tako pa ugotavljamo tudi slabosti in odstopanja od zastavljenih nalog.

Doseganje načrtovane proizvodnje je nedvomno ena od prvih nalog. Vendar pa je treba poudariti, da ni stvar zveze komunistov, da rešuje tehnično poslovna vprašanja, da zagotavlja proizvodnjo itd. Zveza komunistov pa mora ukrepati takrat, če nekateri posamezniki in vodilne strukture ne more več temeljiti na osnovah, ki so veljale v preteklosti, se pravi na kupoprodajnih odnosih, neomejenem uvozu reprodukcijskega materiala, na neomejenem kreditiranju in podobno. Takšna mišljenja so bila potrjena s praktičnim ravnanjem tudi v Saleški dolini v nekaterih delih združenega dela. Zato so v teh okoliščinah izostala

prizadevanja, da bi proizvodnja in izvrševanje planskih nalog temeljilo na samoupravnih družbenoekonomskih odnosih, to je na dohodkovni povezanosti vseh delov združenega dela v reprodukcijski verigi, vključno trgovino.

Omeniti kaže v tej zvezi tudi neuresničevanje načela svobodne menjave dela, saj je še vedno v veljavi stroškovno načelo financiranja skupnih služb oziroma proračunski sistem odnosov med proizvodnimi in prometnimi organizacijami oziroma trgovino.

Kakšen pa je odnos do izvoza, posebej še na konvertibilno področje?

— Pomembno je, med drugim, tudi vprašanje odnosa do izvoza na konvertibilno področje. Imamo organizacije združenega dela, ki se še vedno otepaajo izvoza, posebej na konvertibilno področje in v bojzani pred izgubo in z izgovorom, da posamezni kolektivi niso konkurenčni v izvozu itd. V teh organizacijah združenega dela jih, kot vse kaže, ne zanima, kdo bo zanje preskrbel devize za surovine, energijo, reprodukcijskih materialov itd. Zato je razumljivo, da se znajdejo v težavah, za katere pa krivijo družbo in sistem. Seveda pa so na drugi strani organizacije združenega fdelja, ki so spoznale, da je izvoz v sedanjem trenutku ne le ekonomsko, ampak tudi politično vprašanje. Te organizacije združenega dela pa z usmeritvijo na izvoz na konvertibilno področje zaradi paritet v ceni „proizvajajo“ izgubo.

V nekaterih delih združenega dela in družbenopolitične skupnosti se ob tem pojavljajo sebična gledanja čes, da z izvozno usmeritvijo organizacij združenega dela na konvertibilno področje samo izgubljamo. Pod vprašanjem je uresničevanje načrtov, sprejetih v samoupravnih interesnih skupnostih, posebej na stanovanjsko komunalnem področju in v družbenih dejavnostih. Ogroženi so nadalje načrti modernizacije in prestrukturiranja proizvodnje v dohodkovno zanimivejše programe.

Prav gotovo usmeritev v izvoz, za katero vemo, da je nujna, zaradi navedenih posledic ni več samo stvar odločitve delavcev v teh kolektivih, pač pa mora postati družbeni dogovor. Posledica nedoseganja načrtovanega dohodka in zadovoljevanje potreb v skupni porabi (predvsem v stanovanjski izgradnji, šolstvu in otroškem varstvu) pa mora prevzeti širše združeno delo, prav tako pa tudi družbenopolitična skupnost. Stanje pa je zdaj predvsem nasprotno. Slišati je celo očitke tistih, ki jim ni treba izvažati oziroma stojijo ob strani vsesplošne akcije za kar največji izvoz, da delajo za „izgubaše“ (ki pa so postali „izgubaši“ zaradi nujnosti izvoza na konvertibilno področje v konkretnih družbenoekonomskih razmerah). Takšno gledanje pogojuje lokalizme, tudi do drugih regij in okolij. Prav gotovo pa je, da gledanje, ki sem ga navedel, ni izraz mnenj delavcev v združenem delu, pač pa tehnokratskih in tehnomenožerskih struktur, ki vodijo le ozke interese in v praksi negirajo družbeno lastno proizvodnih sredstev in dohodka. To pa so idejna vprašanja uresničevanja politike gospodarske stabilizacije, s katerimi se mora zveza komunistov soočiti in jih tudi preseči. Boj proti takšnim težnjam pa je hkrati tudi boj za uveljavljanje samoupravnega sistema in za uveljavljanje ustavnega položaja delavca.

Gotovo je, da moramo varčevati povsod in vsi. Kako je z uveljavljanjem načela varčevanja v Saleški dolini?

— Med pomembnimi vprašanji, ki zadevajo boljše gospodarjenje, so gotovo tudi stroški, vseh vrst in oblik, ki v danih razmerah vselej niso opravičljivi. Delavci bi morali ugotoviti, koliko denarja namenjajo posamezna okolja za rekla-

mno, reprezentanco, in potovanja in podobno ter kakšen je rezultat porabe tega denarja. Delavci vedo o tem zelo malo, ali pa sploh nič. Ugotoviti bo, med drugim, potrebno, ali je propagandno reklamna dejavnost v sedanjem trenutku v skladu z našimi družbenoekonomskimi in političnimi razmerami in usmeritvami in ali spodbuja (po vzoru buržoaznih družbenih sistemov) potrošništvo, ali pa resnično informira. Pogledati bo treba, ali so sredstva za reprezentanco resnično potrebna, ali ne, itd.

Da vsi ne mislijo, da je treba omejevati stroške vseh vrst in na vseh ravneh, kažejo tudi polemike v nekaterih okoljih ob odpovedi osrednje prireditve ob preimenovanju Velenja v Titovo Velenje. Čeprav so delavci in občani široko podprli to odločitev, pa se še vedno najdejo posamezniki, ki se sprašujejo, zakaj je bilo treba začeti varčevati prav v Velenju, zakaj je bila sprejeta taka odločitev tik pred izvedbo slovesnosti itd. Pri tem kažejo na druge skupnosti in organizacije, ki da še vedno ravna drugače. Tudi to je dokaz nerazumevanja družbenoekonomskega in političnega položaja, v katerem smo, dokaz nerazumevanja, da gre za politično bitko stabilizacije gospodarstva in utrjevanja samoupravnih odnosov.

Podoben primerov bi lahko našel še več. Sem sodi tudi dogajanje v nogometnem klubu Rudar, kjer je še vedno mogoče najti posameznike, tako kot v nogometu in športu nasploh, ki si še vedno prilagajajo upravljanje z družbenimi sredstvi in s športniki kot največjo delovno silo za zadovoljevanje svojih interesov. Pri tem nemalokrat poudarjajo, da gre za družbene interese.

Oceniti bomo morali, zakaj izredna skupščina NK Rudar ni spregovorila o teh razmerah, zakaj na izredni skupščini niso odstopili funkcionarji, ki je bilo dogovorjeno na seji „predsedstva“ kluba, kdo je onemogočil uresničitev sprejete dogovora in zakaj. Sicer so v občini Velenje še vedno prisotne te zahteve po denarju, ki ga naj da „družba“, še vedno so prisotni pritiski na poslovodne delavce v združenem delu, da bi odvajali sredstva za plačila neplačanih računov za NK Rudar in za druge klube. Dobri del funkcionarjev pa niti s prstom ni mignil, da bi v občini sprejeli družbeni dogovor o športni dejavnosti in da bi bil sprejet dogovor o tem, v katerih športih in na katerih ravneh naj bi tekmovali. Slabosti niso samo v NK Rudar, pač pa tudi v nekaterih

drugih klubih, ki so zaprti sami vase in kjer velja kot izborni kriterij le denar, ki ga lahko posameznik prispeva za treninge (kot napr. v smučarskem klubu), kar vodi k elitizmu in oblikovanju skupin in skupin, ki si lahko, odvisno od družinskih možnosti, privoščijo takšne privilegije. Kvaliteta, športna morala in sposobnosti pri tem niso veljavno merilo. Zato tudi rezultati, kakršnim smo priče.

Komite občinske konference ZKS Velenje je po večkratnih poskusih ugotovil, da opravljeni razgovori s predstavniki posameznih klubov niso prispevali k razreševanju razmer. Zato je bila imenovana posebna delovna skupina, ki bo ocenila idejna vprašanja v posameznih organizacijah oziroma v telesni kulturi v občini nasploh, upošteva sprejeta stališča organov SZDL na vseh ravneh. Predlagala bo usmeritve za delo komunistov v teh organizacijah, istočasno pa tudi ugotavljala moralno in politično odgovornost funkcionarjev — komunistov, ki so kršili moralna in etična načela samoupravne družbe, in to ne samo tistih, ki so sicer odgovorni za delo po zakonu, pač pa tudi tistih, ki so s svojim delovanjem ustvarjali vzdušje, ki smo mu priče v športu in ki so navadno v ozadju.

In še to: širše bomo o vprašanjih odnosa do zlorab, do kršenja samoupravnih odnosov, dolžnosti in pravic, do zlorabe družbene lastnine in odnosov do teh pojavov spregovorili na eni od sej občinske konference ZKS Velenje še v tem letu.

Kako pa ocenjujete priprave na skupščinske volitve 1982?

— V vsebinski usmeritvi in kadrovskih pripravah na volitve v skupščine družbenopolitičnih skupnostih in samoupravnih interesnih skupnostih imamo komunisti, v okviru socialistične zveze, edgovorne naloge. Z dosedanjim potekom priprav pa ne moremo biti v celoti zadovoljni.

Že prvi podatki o evidentiranju možnih kandidatov za delegate in za pomembnejše dolžnosti v družbenopolitični skupnosti kažejo, da poteka evidentiranje še vse preveč v okviru vodstev, ne pa v bazi, med delavci in občani. Prisotni so tudi že bili poskusi, da bi posamezna okolja vrnila v delegacije avtoritete, ker mislijo, da bodo s pomočjo teh avtoritet lahko uresničili ozke interese skupin v krajevnih skupnostih oziroma združenem delu, ne pa kar najširše interese delegatske baze. Tak pristop omogoča zraven neustreznega

izbora delegatov tudi delovanje neformalnih skupin, v katerih se povezujejo interesi posameznikov in ki mimo socialistične zveze in zveze sindikatov poskušajo vsiljevati „svoje“ kadrovske rešitve, ki nastajajo v pisarnah, gostilnah, zasebnih stanovanjih, vikendih itd.

Tudi to so idejna vprašanja, s katerimi se mora spoprijeti zveza komunistov in uveljaviti med evidentiranjem možnih kandidatov za delegate najširšo pobudo delavcev in občanov. Zavzemati se moramo, da bodo evidentirani taki kadri, ki so s svojim dosedanjim delom dokazali, da bodo v času, ki je pred nami in ki bo še bolj zahteven, dali od sebe vse za utrjevanje in razvijanje demokratičnih odnosov socialističnega samoupravljanja in uveljavljanje delegatskega sistema ter skupščin družbenopolitičnih in interesnih skupnosti tako, kot je zapisano v ustavi.

Za dosego zastavljenih ciljev bo gotovo nadvse pomembno delovanje ZK v delegatskem in političnem sistemu?

— Temeljna pomena v boju za doseganje ciljev gospodarske stabilizacije, za utrjevanje samoupravnih socialističnih odnosov in političnega sistema pa je gotovo delovanje zveze komunistov v delegatskem in političnem sistemu. Uspeh tega delovanja pa je odvisen od idejne in akcijske enotnosti komunistov na konkretnih vprašanjih v slehernem okolju in širši skupnosti. Pri tem imajo posebno odgovornost vodstva osnovnih organizacij ZK, občinska konference ZKS Velenje in njen komite. Zato je v času, ko smo pred volilnimi konferencami osnovnih organizacij ZK izredno pomembno, kakšno sestavo vodstev OO ZK bomo imeli v prihodnjem štiriletnem obdobju. Evidentirani kandidati za vodstva osnovnih organizacij ZK zagotavljajo, po oceni kadrovske komisije, nadaljnjo kadrovsko okrepitev. Zlasti še predlogom za izbor sekretarjev so v osnovnih organizacijah ZK namenili veliko pozornost.

Ceprav bo izvoljenih predvidoma okrog 60 % novih sekretarjev osnovnih organizacij ZK, pa zagotavljajo predlogi za sestavo novih vodstev OO ZK zraven kvalitete tudi ustrezno kvantiteto za delo zveze komunistov.

Evidentiranje možnih kandidatov za člane občinske konference, iz sestave katerih bodo izvoljeni tudi komite OK ZK, sekretar, izvršni sekretarji ter predsednik OK ZK, je že v teku. Kadrovska komisija je že obravnavala doslej prispele predloge in ugotovila, da je večina

osnovnih organizacij ZK upoštevala kriterije pri predlaganju kandidatov za člane občinske konference ZK. So pa tudi take osnovne organizacije ZK, ki si občinsko konferenco ZKS in njen komite še vedno zamišljajo kot predstavniški organ, v katerem naj bi imeli svojega zastopnika. Ne razumejo, da za zvezo komunistov ne veljajo meje delovnih organizacij oziroma kujevnih skupnosti, da gre za celovitost organiziranja ZK v občini kot temeljni družbenopolitični skupnosti in da je sleherni član občinske konference ZK oziroma njenega komiteja dolžan in odgovoren uveljavljati politiko ZK ne glede na to, kje dela oziroma živi.

Zato bo treba še zaostri kriterije za izbor članov občinske konference ZKS Velenje in njenega komiteja kot tudi za izvolitev na najbolj odgovorne dolžnosti v zvezi komunistov v občini Velenje. Dogovorjeno je tudi, da bo komisija za organiziranost, razvoj in kadrovsko politiko preučila številnost občinske konference ZK, ki šteje sicer 50 članov, dejansko pa je doslej delovalo od 35 do 40 njenih članov. Na eni od prihodnjih sej občinske konference ZKS Velenje bomo zato obravnavali uresničevanje kadrovske politike v naši družbenopolitični skupnosti in v zvezi komunistov ter sprejeli sklep o tem, koliko članov bo v prihodnje štela občinska konference ZKS.

V pripravi na volilne konference OO ZK bo ustanovljen tudi nekaj novih osnovnih organizacij ZK, predvsem v krajevnih skupnostih, ki jih bodo akcijsko povezovali sveti ZK v krajevnih skupnostih, ki pa doslej niso povsem izpolnili pričakovanja. Prav tako bo združenih nekaj osnovnih organizacij ZK, predvsem tam, kjer sedanja organiziranost ni omogočala medsebojno povezovalne komunistov. Nadaljevali pa bomo tudi s predstavitvijo komunistov iz skupnih služb v temeljne organizacije združenega dela in krajevne skupnosti.

Aktivnost ZK, o katerih smo govorili, predstavljajo prav gotovo tudi priprave na kongres ZK in ZKJ?

— Naloge, ki so pred nami, imajo še toliko večji pomen, ker sovpadajo s pripravi na kongres zveze komunistov Slovenije in zveze komunistov Jugoslavije. Usmeritve, sklepi in stališča, kadrovske spremembe v vodstvih ZK in druge aktivnosti predstavljajo tudi priprave na bližnje kongrese ter usposobitev za uresničevanje sklepov, ki jih bosta sprejela kongresa zveze komunistov Slovenije in zveze komunistov Jugoslavije.

Predstavljamo prvonagrajena inovatorja

Ni stvari, ki se ne bi dala še izboljšati

Ob sedanjih gospodarskih težavah so inovacije in racionalizacije še kako dobrodošle, saj je njihov prihranek nedvomno eden izmed pomembnih prispevkov k ustvarjanju dohodka. To pa pomeni, da moramo v prihodnje tej dejavnosti, predvsem pa posameznikom, ki so voljni delati na področju inventivne dejavnosti, posvetiti mnogo več pozornosti kot smo jih doslej. Tega se močno zavedajo tudi v občini Velenje, saj so ob 12. oktobru dnevu inovatorjev,

Edvard Pušnik

organizirali svečano sejo, na kateri so najzaslužnejšim inovatorjem občine podelili denarne nagrade in priznanja. Prvo nagrado sta ob tej priliki prejela: **Edvard Pušnik**, projektant, in **Ivo Petrej**, tehnolog iz Elektro-strojne opreme — toz Strojni obrati. Nagrada sta bila za izdelavo orodja z vrtečimi, drsnimi robovi izvedenimi na izviren način. S tem se je omogočilo hladno krivljenje debelega-plošča-tega jekla brez razpok. Odpadlo je segrevanje surovcev, izboljšali so se pogoji dela, produktivnost pa se je povečala kar za 420 odstotkov. Izračun lanskega prihranka pa znaša 1.690.000,00 dinarjev.

Pušnik in Petrej že več let, po službeni dolžnosti, tesno sodelujeta, zato je bila njuna odločitev, da inovacija, za katero sta porabila približno pol leta intenzivnega dela, skupaj izdelata in jo tudi skupaj prijavita. Ko smo jih pred nedavnim obiskali na njunem delovnem mestu in se pogovarjali o inovaciji in nagradi,

Ivo Petrej

sta nam med drugim povedala, da so nekateri delavci sprva nasprotovali njuni prijavljeni inovaciji in to med časom, ko je orodje bilo na praktični preizkušnji. Sprva se pomislila nisva na denarno nagrado, kajti za naju je bil že velik uspeh, da je izdelek uspel. Razumljivo, da sva prejete denarne nagrade izredno vesela, še posebej občinske, ki je obnem tudi širše družbeno priznanje, hkrati pa spodbuda in obveza za nadaljnjo

delo na tem družbeno koristnem področju. Nagrada pa bi naj bila tudi spodbuda za vse tiste, ki se razmišljajo o inovacijah in danes gledajo to področje kot nepotrebno našem gospodarstvu. Kljub temu lahko trdimo, da je v našem kolektivu že precejšnje število takih, ki so izboljšali prenekateri postopek dela in s tem prispevali k večjemu prihranku materiala, vendar pa teh svojih izboljšav niso prijavili. Kaj je temu vzrok, je težko reči, morda premala povezanost med inovatorji in tistimi, ki bi to hoteli postati. Zato bo naša bodoča skrb tem tudi pomagati in jim svetovati.

Ob tem pa velja poudariti naslednjo misel: Ni stvari, ki se ne bi dala še izboljšati! Teh misli je tudi celoten aktiv množične inventivne dejavnosti, ki je še posebno v zadnjem času zelo delaven.

Obema sogovornikoma čestitamo za prejeto prvo nagrado, z željo, da tudi v bodoče dosega enake ali podobne uspehe.

Bogdan Mugerle

Sejem prikazuje, kakšna je programska usmeritev sozda Gorenje. Med razstavljenimi ekspoziti je tudi veliko inovacij

Varčevanje z energijo. S poganjanjem kolesa proizvajamo električno energijo, na ekranu se prikaže slika in tako združimo koristno s prijetnim.

6. vzorčni sejem sestavljene organizacije združenega dela Gorenje

Štiri programsko proizvodne celote

Pretekli petek so s priložnostno slovesnostjo odprli v Rdeči dvorani šesti vzorčni sejem sozda Gorenje, ki predstavlja programska in proizvodna hotenja te velike sestavljene organizacije združenega dela, ki danes zaposluje že 16.500 delavcev. Otvoritve sejma so se poleg predstavnikov družbenopolitičnega in gospodarskega življenja velenjske in sosednjih občin udeležili tudi številni poslovni partnerji Gorenja. Pričakujejo, da bo ta tradicionalni sejem, ki bo odprt do 4. novembra obiskalo okrog 3500 poslovnih partnerjev in nad tisoč drugih gostov.

Ob otvoritvi sejma je spregovoril predsednik kolektivnega poslovnega odbora sozda Gorenje, dipl. inž. Gregor Švajger. Med drugim je dejal, da bi bila v sedanjem gospodarskem položaju naša najpomembnejša naloga. Pred sozda Gorenje je postavljena obveza po zelo visokem izvozu, katerega skušamo v celoti izpolnjevati in danes smo gotovo največji izvoznik v Sloveniji. To nam omogoča naša organiziranost v tujini ter izdelki, katere vam predstavljamo na sejmu. To ni samo njihova komercialna predstava. Velika kakovost in celovita ponudba, sposobna za vsako tržišče in pa temeljiti razvojni korak na strateških programih, ki bodo

še tesneje povezovali delovne organizacije v sozda so danes naš moto, je poudaril. Ob koncu svojega nagovora je dipl. inž. Gregor Švajger dejal, da uspešno uresničujejo programske usmeritve, zahvaljujoč požrtvovalnosti in ustvarjalnosti delavcev v raziskavah, razvoju, oblikovanju, tehnologiji, proizvodnji, tržništvu, servisu in vsem inovatorjem ter vsem drugim dejavnikom v občinah in širše.

Obenem je izrekel željo, da bi posamezna sejemka srečanja prispevala k oblikovanju takšnega programa, kot ga pričakuje poslovna javnost doma, pa tudi kupci v velikem delu sveta. To veliko sejemsko prireditve je nato odprl predsednik skupščine občine Velenje Franjo Korun, ki je ob tej priložnosti dejal, da mora postati šesti sejem delovni dogovor vseh proizvajalcev pa tudi kupcev o tem, kako v sedanjih stabilizacijskih prizadevanjih naprej, kako čim bolj uspeti v izvozu, ki je, kot je dejal, pravzaprav imperativ celotnega Gorenja.

Zapisali smo že, da šesti sejem sozda Gorenje prikazuje programske usmeritve in razvojno moč Gorenja do leta 1985, pa tudi dalje. O tem je ob otvoritvi podrobno spregovoril član kolektivnega poslovnega organa sozda Gorenje Ivan Draušbaher: »Gre v bistvu za štiri programske proizvodne celote, in sicer program široke potrošnje, ki ima še vedno največji obseg med delovnimi

organizacijami sozda, elektrono, ki naj bi bila v naslednjem srednjeročnem obdobju osnova za prestrukturiranje sozda Gorenje in tudi velikega dela slovenske industrije; zeleni program, ki v sozdu predstavlja vse večji obseg in program za izkoriščanje sekundarne in sončne energije. Pri tem je Ivan Draušbaher posebej dejal, da bodo nujne nekatere sistemske rešitve, da bodo lahko njihove razvojne programe razvili na takšno raven, da bodo lahko konkurenčni doma in v tujini, saj nekaterih stvari še dolgo časa ne bodo dobili doma.

Podobno je spregovoril zlasti o programu elektrone, ki zajema poslovno računalništvo (kjer je še vedno vse v fazi dogovarjanja brez praktičnih rešitev) in procesno elektrono, v kateri imajo že zavidljive uspehe v Jugoslaviji in svetu. Na tem področju predvidevajo tudi največjo spremembo. Tu so vključene vse delovne organizacije sozda pa tudi druge delovne organizacije po Jugoslaviji. Tretje zelo pomembno področje je zeleni program — mehanizacija za proizvodnjo hrane na malih površinah. Tu je posebej omenil industrijsko pridobivanje hrane v zaprtih površinah, kjer naj bi kupcem poleg investicijske opreme ponudili tudi vse, kar sodi, na primer, v posamezen rastlinjak. Skratka zeleni program Gorenja se vključuje v programsko celoto Gorenja z naslednjimi podprogrami: kmetijska tehnika, živilska tehnika in rastlinjaki. Tu gre torej za intenzivno pridelovanje hrane na manjših in srednjih-zunanjih ter notranjih površinah, urejanje okolice stanovanjskih hiš in parkovnih površin ter sodobne reši-

tve pridobivanja in hlajenja mleka.

Pri programu izkoriščanja sekundarne in sončne energije oziroma toplotno instalacijskem programu gre za ponudbo celovitega sistema za najracionalnejše ogrevanje ter pripravo tople porabne vode, predvsem za individualnega potrošnika.

Program široke potrošnje, ki je še vedno največji, pa zajema gospodinjstvo opremo, zabavno elektrono — sanitarno opremo in gradbene elemente. Predvidevajo, da bo udeležena široka potrošnja v strukturi sozda Gorenje ob koncu letošnjega leta s 77 odstotki, v letu 1985 pa le še s 64 odstotki. Njegovo udeležbo bodo zmanjšali predvsem zaradi pove-

čanja razvoja in proizvodnje drugih prednostnih programov. Predvidena poprečna letna rast proizvodnje široke potrošnje bo znašala 9,5 odstotka, od tega poprečni letni izvoz 13,6 odstotka. Pri tem je treba poudariti, da je sedaj široka potrošnja glavni nosilec izvoza Gorenja, ki je tudi eden od največjih izvoznikov v Sloveniji.

Med obiskovalci

Sejem sozda Gorenje v Rdeči dvorani vsak dan obiščejo številni poslovni partnerji in mnogi drugi občani. Nekateri med njimi smo povprašali kaj sodijo o letošnji predstavitvi izdelkov in novostih na sejmu.

IVO MALENICA, Sozd TI-MA Maribor, delovna organizacija Preskrba Slovenska Bistrica, tozde veleprodaja Poljane: »Teh že tradicionalnih vzorčnih sejmov Gorenja, se vedno udeležujemo.

Tu je najlažje spregovoriti o naročilih blaga, obenem pa tudi vidiš celotno proizvodnjo ter se seznaniš z novostmi, ki jih Gorenje nudi kupcem. Sejem je prav gotovo potreben. Škoda je, da za naše

STIPE LUČIČ, Gorenje Maribor: »Sejem je izredno zanimiv najbolj pa sem presenečen nad številom novih izdelkov. Novosti so še toliko pomembnejše, ker so to večinoma tehnološko zahtevnejši izdelki. Na domačem tržišču so seveda možnosti prodaje ogromne, trenutno precej večje kot je ponudba Gorenja. Vsem so pač poznane težave našega gospodarstva in zahteve po večjem izvozu.

Pri teh usmeritvah Gorenje vsekakor dosega dobre rezultate, z nadaljnjim razvojem svojih izdelkov, pa bo tudi v prihodnje lahko uspešno nastopalo na tujih tržiščih. Naša delovna organizacija tudi sodeluje na sejmu. Tu razstavljamo radiatorje ter dele za pralne stroje.

MARIJAN VIDEČ, delovna organizacija Jeklotehna: »Na gorenjski sejmu smo prišli z določnim namenom in si sicer želimo zagotoviti proizvode za prodajo v prihodnjem letu. Naše želje so žal večje od možnosti, saj Gorenje velik del svoje proizvodnje izvažajo in zato je na domačem trgu čutiti pomanjkanje nekaterih izdelkov. Nas zanima predvsem bela tehnika, skušali bomo pač narediti kar najboljšo pogodbo. Sejem Gorenja je vsekakor zanimiv, saj celovito predstavlja trenutno proizvodnjo in nadaljnje razvojne možnosti.

EDI VOLJČ, obrtnik kooperant: »Sejm Gorenja v Rdeči dvorani se vsako leto udeležujem, ker sem obrtnik kooperant te delovne organizacije. Proizvajam sestavne dele za štedilnike. Obenem pa želim biti na tekočem, kako se razvija ta delovna organizacija. Takšen sejem je nedvom-

no največji prikaz razvoja. Moram priznati, da sem zelo presenečen nad številnimi proiz-

Fdi Volje

vodi, ki sem jih videl tukaj, saj sploh nisem vedel, da jih delajo v Gorenju. Menim, da je razstava izdelkov na sejmu dobra oblika seznanjanja širše javnosti z izdelki, ki jih proizvajajo, saj številni iščejo določene izdelke še vedno v tujini.

PETER MENART, Merkator: »Na sejmu sem prišel z delegacijo Merkatorja, ki želi tukaj skleniti pogodbo za nakup izdelkov Gorenja. Osebo me najbolj zanimajo televizorji in akustični aparati, tukaj pa je še mnogo drugih zelo zanimivih izdelkov Gorenja.

Presenečen sem nad izredno velikim številom novosti te sestavljene organizacije, ki vsekakor kažejo, da posveča vso skrb razvoju kvalitetnejših tehnologij.

Ivo Malenica

tržišče ne ostaja dovolj proizvodov, saj so potrebe mnogo večje.

Za našo temeljno organizacijo je najbolj zanimiva bela tehnika, kmetijska mehanizacija ter nekateri drugi proizvodi.

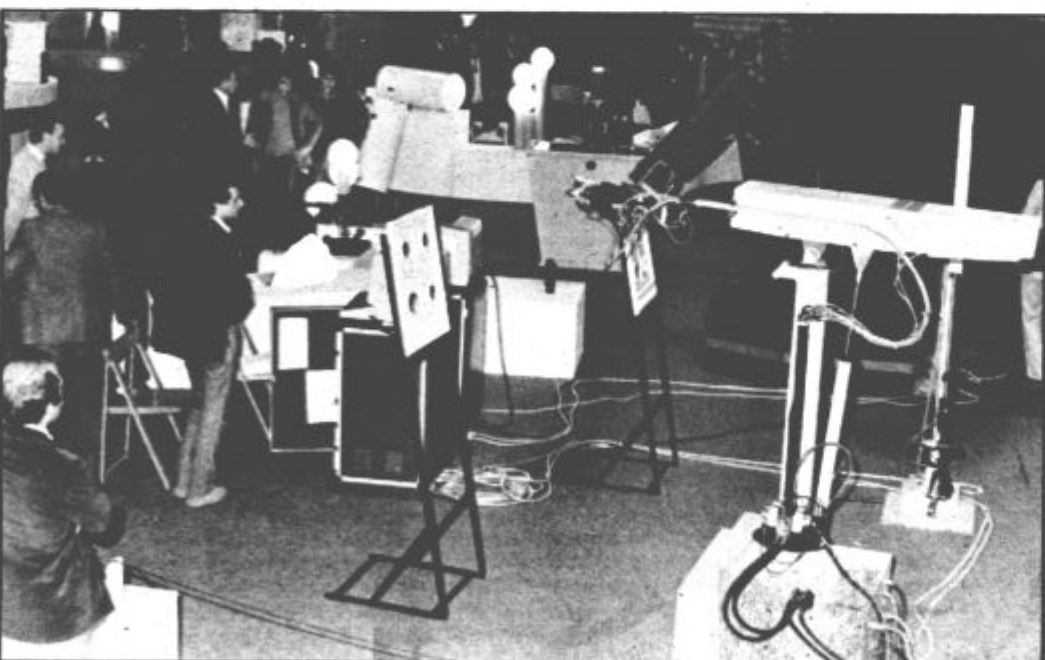
Stipe Lučić

Marjan Videc

Peter Menart

Od programa robotike si v Gorenju veliko obetajo. Tokrat so na sejmu predstavili poleg že znanega robota Goro 80 še dva manjša robota. Vsi trije lahko uspešno opravljajo posamezna dela v proizvodnji.

Temeljna banka Velenje

Kar najbolj želijo prisluhniti občanom

Letošnji mesec varčevanja poteka pod geslom Živi varčno, da boš živel bolje. To je geslo združenja bank Slovenije, s katerim se želijo preko temeljnih bank vključiti v stabilizacijska prizadevanja.

To je geslo je povzela tudi Ljubljanska banka — Temeljna banka Velenje, ki zajema področje Saleške in Gornje savinjske doline. Na tej banki so se odločili, da bodo 31. oktober, dan varčevanja, počastili s krajšo slovesnostjo, ki jo bodo pripravili v poslovalnici na Saleški cesti v Titovem Velenju. S tem želijo opozoriti občane in še posebej varčevalce na dan, ko posvečamo varčevanju nekoliko več pozornosti. Slovesnost bodo pripravili ob 9. uri.

Dan varčevanja pa je tudi čas, ko na banki nekoliko bolj analizirajo svoje delo. Ob tej priložnosti smo tudi mi zasavili nekaj vprašanj pomočniku direktorja Francu Zemvi.

— Koliko varčevalcev združuje Ljubljanska banka Temeljna banka Velenje in kako je z njihovimi vlogami?

»Z zadovoljstvom ugotavljam, da je v naši banki vsako leto več varčevalcev, tako da imamo sedaj odprtih že preko sto tisoč posameznih računov. Glede na to, da beležimo v letošnjem letu padanje realnih osebnih dohodkov, smo načrtovali zmanjšanje sredstev prebivalstva. Kljub temu pa opažamo, da so se ta

sredstva v letošnjem letu povečala in da bomo presegli načrtovano višino. Do 31. avgusta smo dosegli že kar 76 odstotkov načrtovanih sredstev. K temu pa pripišemo seveda ob koncu leta še obstoječe. Če to prikažemo še s številkami, je stanje na dan 31. avgusta naslednje: hranilne vloge in drugi depoziti dosegajo 1.143 milijonov dinarjev, kar je 134 milijonov nad planom. Od tega imamo 392 milijonov deviznih sredstev, kar je za 52 milijonov več kot smo načrtovali. Sredstev za stanovanjsko izgradnjo je 127 milijonov, kar je za 39 milijonov več od predvidevanj. Vezanih sredstev pa imamo v Ljubljanski banki Temeljni banki Velenje 110 milijonov.

— Za naše gospodarstvo so vse bolj pomembne tudi devize, ki jih imajo na svojih deviznih računih oziroma knjižicah občani. Koliko je takšnih varčevalcev?

»Varčevalci deviznih sredstev so imeli pri nas velike ugodnosti, saj smo najdlje v Sloveniji, kar do 30. septembra, odobrvali kredite za stanovanjsko izgradnjo v višini 400 odstotkov na prodane devize. To je seveda zelo pritegnilo varčevalce z devizami. Imamo za 392 milijonov dinarjev deviznih vlog, kar predstavlja 72-odstotno uresničitev planov.

— Vse več delavcev v naši občini prejema osebne dohodke preko banke.

»Preko banke prejema osebnih dohodkov večina delovnih organizacij v naši in Gornjesavinjski dolini. Tako prejema plačo kar 25 tisoč delavcev. Prav sedaj si prizadevamo, da bi kar največ občanov prejelo osebne dohodke na sodobnejši način, torej na tekoče račune. To je gotovo ugodnejše tako za občano, banko kot celotno gospodarstvo.

— Veliko pozornosti posvečate vzgoji in skušate k varčevanju pritegniti tudi najmlajše. V ta namen pripravljate različne propagandne akcije.

»Programov propagande je več vrst. Naš osnutek programa za letošnje zahteva izvajanje teh akcij na več ravneh. Tako skušamo pridobiti varčevalca že kar ob njegovem rojstvu. V ta namen mu poklonimo hranilno knjižico z začetno vlogo 50 dinarjev, ta bo povišana na 100 dinarjev in hranilnik. Potem se začne propagandna cicičanova hranilnica, ki, žal, na našem področju še niso zaživele, vendar pa upamo, da bodo v kratkem. Kasneje pa pionijske hranilnice, ki so na našem področju že dokaj dobro zaživele. Za otroke pripravljamo tudi praktična darila in jih želimo tudi tako pritegniti k sodelovanju.

— Veliko uspehov ste v zadnjem času dosegli na področju šolskih hranilnic. Koliko jih je na področju Ljubljanske banke Te-

meljne banke Velenje? Kako se vključuje v njihovo delo banka?

»Ni šole na našem območju, kjer ne bi delovala bolj ali manj uspešno pionijska hranilnica.

Banka vsem opremi prostor in jim priskrbi inventar. Kontroliramo tudi njihovo delo in na ta način vzgajamo mentorje in varčevalce. Pripravljamo tudi praktične nagrade, ki jih učenci s pridom uporabijo pri pouku.

Obresti namreč ob koncu leta pripišemo pionijski organizaciji.

— Banka se uspešno vključuje tudi v razreševanje stanovanjskih vprašanj delavcev. Kakšne možnosti imajo v Temeljni banki?

»Onenil sem že, da so imeli devizni varčevalci najdlje v Sloveniji možnosti pridobitve 400 odstotkov kredita na prodane devize. To smo ukinili s 1. 10. zaradi likvidnostnih težav. V veljavi pa je nov pravilnik, ki daje varčevalcem nove možnosti pridobitve kredita. Spremembe so predvsem v koriščenju varčevalnih sredstev, višine kredita itd. Vse podrobnosti v zvezi s tem lahko dobijo občani v vseh naših poslovalnicah. Povem naj še to, da edini v Sloveniji kreditiramo stanovanjsko izgradnjo občanov, ki se bavijo s kmetijstvom.

— Banka si prizadeva, da bi se kar najbolj približala svojim občanom. Prav zato ste v zadnjem času pripravili vrsto novosti.

»Novosti je v zadnjem času res precej. Tako želimo po posameznih tekočih računih uvesti certificirane čeke. To so čeki, ki jih lahko koristijo občani za nakup blaga večje vrednosti. Ti čeki so že izpolnjeni na določen večji znesek in varčevalcem ni potrebno pisati več čekov. Za imetnike deviznih računov oziroma knjižic uvajamo evro-čeki, da jim v primeru potovanja v tujino ni potrebno prenašati denarja. Te čeki lahko dobijo na centralni banki na Radarski v Titovem Velenju, vendar še ni pravega odziva. Za vse delavce, ki se bavijo s samostojno obrtjo, imamo limitirane čeki. Pripravljamo tudi spremembe obrestnih mer po vezanih vlogah, in sicer načrtujemo povišanje. Veliko je novosti tudi na kreditnem področju. Tako so pred sprejemom pravilniki o kratkoročnih kreditih za obrtna sredstva, pravilniki za pospeševanje gospodarskih dejavnosti, za pospeševanje kmetijstva in ribištva in še številni drugi.

Mira Zakošek

Les je velikega pomena za naše gospodarstvo, zato moramo njegovo porabo skrbno načrtovati

TOK Gozdarstvo Šoštanj

Načrtno koristimo gozdno gospodarstvo

V naši občini je trenutno 7921 hektar gozdov v zasebni lasti in 1700 hektar gozdov v družbeni lasti. Gozdna zemljišča pokrivajo nekaj nad 50 odstotkov celotne površine občine. V gozdovih je največ iglavcev, in sicer 80 odstotkov, le dvajset odstotkov pa je listavcev. V čistih sestojih pa je iglavcev okoli 40 odstotkov.

Kljub temu, da smo industrijska občina, je vendarle naše gozdno bogastvo precejšnje. V TOK Gozdarstvo Šoštanj menijo, da je tudi kakovost gozdov dokaj dobra. V letošnjem letu so načrtovali posek 13.400 kubičnih metrov iglavcev in 1400 kubičnih metrov listavcev.

Zaradi gospodarskih težav in večjih družbenih obveznosti pa naj bi dodatno posekali še 1200 kubičnih metrov iglavcev in listavcev. Tako kot drugod v Sloveniji, tudi v TOK Gozdarstvo Šoštanj opozarjajo na težave zaradi premajnega poseka lesa v zasebnem sektorju. Posek je tu za 15 do 20 odstotkov pod planom. Razlogov za takšno stanje je več. Gozdni posestniki se predvsem bojijo prevelikega poseganja v gozdove, saj je gozd zanje dobro naložen denar. Drug problem je delovna sila. Trenutno smo v občini to težavo rešili tako, da sta dva občana odprla obrat za seko in izdelavo gozdnih asortimentov.

Eden od problemov je tudi ta, da večji posestniki nimajo potreb po finančnih sredstvih in se zato ne odločajo za seko gozdov. Posebno vprašanje pa se ob vsem tem pojavlja zaradi cene. Le-ta je po mnenju večine gozdnih posestnikov prenizka in zato pogosto prihaja do nedovoljene prodaje. Po poseku bi moral odkup opraviti TOK Gozdarstvo Šoštanj, razen za les, ki ga neposredno uporabijo gozdni posestniki. V praksi pa

precej lesa lastniki naskrivaj prodajo drugim ponudnikom. V zadnjem času je postal močan kupec gozdno gospodarstvo Celje, tozdr trgovina Sempeter. Ti odkupijo precejšnje količine žaganega lesa na našem področju. Takšna trgovina je nedovoljena, saj gozdni posestniki les razlagajo in ne plačajo nobenih družbenih dajatev, marsikdaj pa opravijo tudi nedovoljen posek.

Sicer pa v TOK Gozdarstvo Šoštanj poleg sečne veliko skrb namenijo obnovi in negi gozdov. V letošnjem letu bodo obnovili 13 ha gozdov, na 75 ha pa bodo opravili očiščevalna dela. Za boljšo nego gozdov je prav gotovo pomembna tudi izgradnja gozdnih cest. Za gradnjo teh cest so v letos namenili 860 tisoč dinarjev, za redno vzdrževanje pa še dodatnih 600 tisoč dinarjev.

V TOK Gozdarstvo Šoštanj si prizadevajo, da se površine gozdov ne bi zmanjšale. Prav zaradi tega posvečajo veliko pozornosti pogozdovanju. Trenutno največ pogozdujejo v krajevnih skupnostih Bele vode, Paka in Cirkovce ter deloma v Zavodnjah. Za ta dela so potrebna precejšnja sredstva, saj so letos porabili za ta namen dva milijona dinarjev, v prihodnjih letih pa bodo odvojili še več sredstev. Pri akcijah pogozdovanja pogosto pritegnejo k sodelovanju šolske otroke. Letos so jim pri pogozdovanju pomagali dijaki Rudarskega šolskega centra. Pa tudi sicer posvečajo v TOK Gozdarstvo Šoštanj veliko pozornosti izobraževanju osnovnošolcev in srednješolcev, saj mora biti skrb za ohranitev naših gozdov prisotna tudi mladini. V ta namen so pripravili več predavanj za učitelje biologije. Podobna predavanja pa načrtujejo tudi v prihodnje.

Boris Zakošek

V zadnjem času so pripravili v Ljubljanski banki vrsto novosti, da bi tako svoje usluge še približali občanom

Med varčevalci

V času stabilizacije je varčevanje še pomembnejše

V današnjem stabilizacijskem obdobju smo vsi več ali manj prisiljeni, da ravnamo z denarjem bolj skrbno, da temeljito premislimo, kaj bomo kupili in kaj nam ni tako nujno potrebno. Vsak večji nakup moramo skrbno načrtovati in dalj časa hraniti denar. Pri tem nam je v veliko pomoč banka, ki nam v različnih primerih priskoči na pomoč, njene usluge pa še ne znamo prav izkoristiti. O tem smo se pogovarjali z nekaterimi varčevalci.

SLAVKA ŠKORJANC: »Z mojim imava kmetijo v Sentilju.

Že več let skrbno varčujem pri Ljubljanski banki, saj je to edini način, da privarčujem nekaj denarja za večje nakupe. Pri banki sva koristila tudi že nekaj kreditov, ki sva jih potrebovala za nakup kmetijske mehanizacije. Banka nam je pri tem res v veliko pomoč. Žal so obrestne mere, ki jih moramo plačevati pri odplačevanju kreditov, precej visoke.

ASMIR TRUMIČ: »Sem dijak poklicne elektro šole jakl tok Rudarskega šolskega centra. Prejemam štipendijo od 2.500 do 3.000 dinarjev preko hranilne knjižice.

Vsak mesec nekaj prihranim za večje nakupe. Če denarja ne bi pustil na banki, bi ga prav gotovo porabil. Velika prenost je takšno izplačevanje štipendije.

SLAVKO BOROVIK: »Zaposlen sem na rudniku lignita in prejemam osebni dohodek že nekaj časa preko hranilne knjižice. Menim, da je takšen način izplačevanja osebnega dohodka izplačevanja je nedvomno veliko. S tem tudi mnogo več prihranimo, kot če bi imeli celotni osebni dohodek pri sebi. Sedaj, ko so nam realni osebni dohodki padli, mo-

velika gneča. Nekoliko bolje je sedaj, ko imamo v naši delovni organizaciji svojo banko. Višje bi lahko bile tudi obrestne mere, saj denar, ki ga nalagamo na banki, koristi celotna družbenopolitična skupnost.

MARIJANA KEPE: »Tudi v Veplasu, kjer sem zaposlena, prejemamo osebne dohodke preko banke. Prednosti takšnega izplačevanja je nedvomno veliko. S tem tudi mnogo več prihranimo, kot če bi imeli celotni osebni dohodek pri sebi. Sedaj, ko so nam realni osebni dohodki padli, mo-

ramo nekoliko bolj gledati na vsak dinar. Nekaj dobim tudi od obresti, ki jih ob koncu leta pripiše banka.

INGRID PILIH: »Stara sem sicer šele šest let, vendar imam že dalj časa svoj hranilnik. Tega mi je pred leti, ko smo bili še v Hrasniku, poklonila omica. Od takrat skrbno spravljam vanj vsak dinar, ki mi ga kdo pokloni. Največ mi dajo omica, stari ata in babica. Mislim, da imam v banki že kar precej denarja. Ne vem še, kaj si bom za to kupila?«

M. Zakošek

Slavka Škorjanc

Asmir Trumič

Slavko Borovnik

Marijana Kepe

Ingrid Pilič

naš čas

„NAS ČAS“ glasilo SZDL izdaja Center za informacije, propagando in založništvo Velenje p. o. Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10.

„NAS ČAS“ je bil ustanovljen 1. maja 1965: do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik „SALEŠKI RUDAR“, kot tednik pa izhaja „NAS ČAS“ od 1. marca 1973 naprej.

UREDNIŠTVO: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Tatjana (podgovornik), Boris Zakošek in Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtkih. Uredništvo in uprava Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 850-087, 850-316 in 850-317. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida je 7 dinarjev, letna naročnina pa 300 dinarjev (za tujino 600 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnica Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, tisk in odprema: ČGP Večer, Maribor. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „NAS ČAS“ se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 z dne, 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

Nič nas ne sme presenetiti

Usposobile se bodo

Ob začetku tečaja

Usposabljanje ljudi za samozagotno ravnanje in pomoč sočloveku v različnih elementarnih nesrečah ali drugih izjemnih primerih je izredno pomembno. Takšnemu izobraževanju seveda posvečajo največjo skrb v organiziranih oblikah. Tu mislimo predvsem na ljudi, ki so pripadniki posameznih štabov ali enot civilne zaštite, tako na ravni občine, kot v krajevnih skupnostih.

Prav te dni je občinski štab za civilno zaščito občine Velenje začel 80-urni tečaj, ki ga obiskujejo pripadnice čete za prvo medicinsko pomoč v sestavi združenega odreda CZ občine Velenje. Tečaj bo trajal do 5. decembra, ob koncu pa bodo morale udeleženke opraviti še teoretični in praktični preizkus znanja in s tem potrditi, da so resnično usposobljene za uspešno in učinkovito ter seveda hitro nude-

nje prve medicinske pomoči ob naravnih in drugih hudih nesrečah, pa tudi v vojni.

Ob začetku tečaja, ki je usklajen z letnim načrtom vzgoje občinskega štaba CZ in enot ter štabov za CZ občine Velenje, je udeleženkam spregovoril o pomenu civilne zaštite in njeni vlogi tudi komandant združenega odreda CZ Ivan Gaber.

Za napredek varstva pri delu

Resnična zavzetost

Varnostni inženirji, tehniki ter delavci, ki se poklicno ukvarjajo s požarnim varstvom in varstvom pri delu, so pred kratkim izpolnili še eno svojih nalog, ki so jih v okviru društva DVIT Velenje načrtovali za letošnje leto. V sodelovanju z DVIT Celje in DVIT Novi Sad, so organizirali strokovno ekskurzijo v Rafinerijo nafte v Novi Sad, strokovno posvetovanje na tamkajšnjem Inštitutu za varstvo pri delu, ogledali pa so si tudi znamenitosti mesta in drugih krajev SAP Vojvodina. Po ogledu Hiše cvetja in muzeja »25. maj« v Beogradu, so varnostniki videli še mednarodni sejem zaščitne opreme ter številne znamenitosti naše prestolnice.

Cepprav je takšno sodelovanje drago, pa se ob sodelovanju zavzetih delavcev in zainteresiranih OZD, stroški zmanjšajo in obrestujejo.

V tovarni HINS v Novem Sadu

Mozirje

Preventivna akcija

V Mozirju in njegovi okolici je v začetku oktobra potekala preventivna prometna akcija o tehnični brezhibnosti vozil v cestnem prometu. Akcijo so skupno pripravili člani ZSAM, sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu ter delavci postaje milice iz Mozirja.

Pregledali so nad 60 vozil, rezultati pa so vse prej kot pa spodbudni. Polnoma brezhibna so bila samo štiri vozila, na vseh drugih pa so ugotovili napake. Največ (kar dobrih 60 odstotkov) jih je bilo na izpušnih plinih. Podatek, ki sam po sebi dovolj zgovorno dokazuje, kako malo nam je mar za čisto ozračje. 20 odstotkov vozil je imelo nepravilno nastavljene luči, nekaj pa jih je bilo tudi brez obvezne opreme. Nekaj vozil je imelo slabo nastavljeno ročno zavoro, enemu pa je potokeel tehnični pregled.

Akcija je tudi pokazala, da so najslabše vzdrževana vozila v družbenem sektorju. Od petih ugotovljenih vozil je bilo brezhibno samo eno.

Tone Prislan

Pred dnevi, ko smo se sprehodili po Titovem Velenju, smo opazili na lepo urejenih uličnih panojih dokaj zanimiv napis: Plakiranje prepovedano!

Če to upoštevamo, potem je stojalo odveč.

Srečanje na delovnem mestu

Kristina Golčar

Ni nam bilo potrebno mnogo razmišljati koga naj tokrat predstavimo v rubriki Srečanje na delovnem mestu. Zato tudi odločitev ni bila pretežka, saj se nam je poklic prodajalca ponujal kar sam. Že iz preprostega razloga, ker imamo s temi ljudmi, ki opravljajo ta nič kaj lahek in odgovoren poklic, vsakodnevne stike. Ko nam kaj zmanjka ali si česa zaželimo, nas pot zanese v najbližjo prodajalno, kjer skuša prodajalec kar najhitreje ustreči naši želji.

Naša današnja sogovornica je Kristina Golčar, ki se je rodila v Bistrici ob Sotli. Od tam se je skupaj s starši preselila v Zalec, kjer je končala osnovno in poklicno šolo. Iz Zalca jo je pot najprej ponesla v Veliko Pirešico, po poroki pa v Titovo Velenje, kjer si je poiskala sebi primerno zaposlitev. Sedaj je že sedem let zaposlena v Kmetijskem kombinatu Ptuj — tozdr Tržnica v Titovem Velenju kot prodajalka, obenem pa vodi izmene.

Na vprašanje, zakaj se je odločila prav za poklic prodajalke, je brez pomisleka odgovorila: „Že ko sem hodila v osnovno šolo, sem razmišljala o takem poklicu, ob katerem bi imela kar največ stikov z ljudmi, zato sem se odločila za ta poklic. Poleg tega pa sem se dobro zavedala, da poklic prodajalca zahteva poleg drugih obveznosti še veliko mero vljudnosti in prijaznosti do strank. Ni mi žal, da sem se odločila za to delo, saj ga z veseljem opravljam, še zlasti, kadar

Kristina Golčar

so kupci z mojim delom zadovoljni. Res je tudi, da včasih pride do posameznih nesoglasij med kupci in prodajalci, vendar se ta kaj hitro odpravijo.

In kakšno delo je vodje izmene?

„Predvsem mora poskrbeti, da delo v trgovini teče nemoteno, priskočiti mora na pomoč sodelavcem, če dela sami ne zmorejo, prevzeti mora prispelo blago in opraviti druga priložnostna dela. Skratka, opravil je veliko, še posebej ob dnevih, ko je obisk kupcev večji kot sicer. Brez dvoma pa je največ dela takrat, če katera od nas izostane z dela zaradi koriščenja dopusta, bolniškega staleža ali kakšnega drugega vzroka, kljub temu pa mora biti opravljeno vse delo.

Ob tem naj povem, da je pri nas veliko več dela prav v jesenskih mesecih, ko poleg ostalega blagoprodajamo tudi ozimnico. Delamo v vseh sobotah, kar me je v začetku zelo motilo, sedaj pa sem se na to že navadila.

Je promet zadovoljiv?

„Moram reči, da se promet, kljub nenehnemu višanju cen nekaterim proizvodom, ni bistveno zmanjšal in je približno enak prejšnjemu, kar je za nas vsekakor ugodno. Seveda si tudi mi trgovci iskreno želimo, da bi se cene izdelkom ustalile, v zadovoljstvo nas in potrošnikov.“

Kako vi, kot delegatka DS KK Ptuj, ocenjujete obveščenost v vašem tozdu?

„Čeprav je naš tozdr dislociran, smo delavci dobri seznanjeni o vsem, kar se dogaja po ostalih tozdrh in v Kmetijskem kombinatu. V tem nam je v veliko pomoč naše glasilo „Naša pot“, v katerem se lahko seznanimo z vsem pomembnejšimi dogodki. Občasno oziroma po potrebi imamo tudi sestanke, na katerih obravnavamo gradivo seje sklicanega DS. Posebno pozornost pa posvetimo tudi sklepom in stališčem delavskega sveta. Zatorej menim, da je obveščenost pri nas dobra in uspešna.“

S temi besedami smo sklenili naš pogovor s prijazno sogovornico, Kristino Golčar in ji zaželeli še mnogo osebnega zadovoljstva pri opravljanju nič kaj lahkega dela.

Bogdan Mugerle

Od Hude luknje do Letuša

Z današnjim dnevom začnemo novo rubriko. Naslov smo ji dali »Od Hude luknje do Letuša«. V njej bomo v prihodnje opozarjali na vse tiste pomanjkljivosti, nepravilnosti, napake, ki bodo nas, gotovo pa tudi vas. Želimo, da s svojimi prispevki tudi vi »obogatite« to rubriko, da bomo tako vsi skupaj prispevali k odpravljanju takšnih pomanjkljivosti.

Lepa predstavitev

Turizma brez reklame ni. To ve danes že vsakdo. Toda reklama mora biti seveda primerno pripravljena, vsebinsko bogata, resnična, pa tudi razumljiva; da posebej ne omenjamo potrebe o tem, da je napisana v skladu z določili slovenskega knjižnega jezika.

Pred dnevi smo opazili na mestih, kjer je ponavadi mogoče dobiti prospekte ali turistično propagandni material, letake (žal, na njih ni pisalo, kdo jih je izdal in založil), ki so naravnost vzor neokusne reklame, primer kakšna reklama ne sme biti.

Z letaka z naslovom VELENJE, smo prepisali nekaj najbolj „zanimivih“ cvetk.

... leži v nadmorski ...

... Pred vstopom v mesto nam pogled priklene podoba velenjskega gradu, ki dominira na 63 m visokem gričku med verigo vrhov nad velenjsko panoramo ...

... Rudarsko mesto, kar Velenje je, ne bi bilo, če ne bi imelo bronastega kipa rudarja ...

... Šošanj ima tudi odprt bazen z ogrevalno vodo ...

... Grad omenjajo že v XIII. stoletju, ko so bili njegovi lastniki Kunšperški gospodje, večkrat imenovani VELENJSKI ...

... 1977 je bila otvoritev skulpture maršala Tita. Misel o postavitvi je stara toliko kot Velenje samo ...

P. s.: Kot smo zvedeli, so letake pripravili v Rdeči dvorani za sarajevsko turistično borzo.

Čeprav se Huda luknja po lepoti ne more primerjati z našimi velikimi jamami, pa je vendarle vredna ogleda. Tega so se očitno zavedali že pred leti, saj so del jame uredili za obiskovalce. Leta so minila, od nekdanje urejenosti pa je ostalo bore malo. Jama pa je danes, ko so prodrti globlje v njo, še bolj zanimiva (to dokazujejo tudi posnetki na naslednji strani). Zakaj torej znova ne uredimo takšno turistično zanimivost, še posebej ker se kot slišimo, tudi v sosednji občini zavzemajo za skupno ureditev jame.

Za varnost pri delu je poskrbljeno, o tem ni dvoma. Kako pa je z varnostjo na cestah in raznih poteh, pa najlepše kaže gornji posnetek fotografije, ki je bil napravljen te dni v Titovem Velenju. Prikazuje pa stopnice, če temu sploh lahko tako rečemo, na poti, ki je speljana od Hotela Paka, mimo kegljišča v smeri vrtca. Posebno ponoči je to hoditi ... varno, saj je del poti ni osvetljen in so zatorej omenjene stopnice prava past za nesrečo.

B. M.

Krajevna skupnost Bočna

Končno zaposlitev doma

Prvih zametkov industrije je od letošnje zime dalje deležna tudi Bočna. Res je, da je to le začetek, a je za kraj in okolico še kako pomemben.

Ponudil je namreč možnost zaposlitve v domačem kraju, kar zlasti ženam in materam največ pomeni. Beseda je o tovarni učnovzgojnih predmetov, ki jo je v Bočni uredila moziška organizacija združenega dela VEZ. S proizvodnjo so pričeli februarja letos, izdelujejo pa pripomočke za novo metodo učenja kemije, ki zlasti omogoča veliko boljše prostorsko predstavo.

Te pripomočke so pričeli najprej izdelovati na ljubljanski fakulteti za naravoslovje in tehnologijo, v sodelovanju s celjskim razvojnim centrom in moziškim VEZ-om pa so jo prinesli v Bočno in s tem pripomogli k hitrejšemu razvoju kraja. Izdelujejo 69 modelov, strnjenih v devet skupin. Dve skupini sta namenjeni za pouk na visokih in višjih šolah, ostale pa bodo koristili na srednjih in osnovnih.

Marija Štiglic: »Zlasti vesele smo žene in matere.«

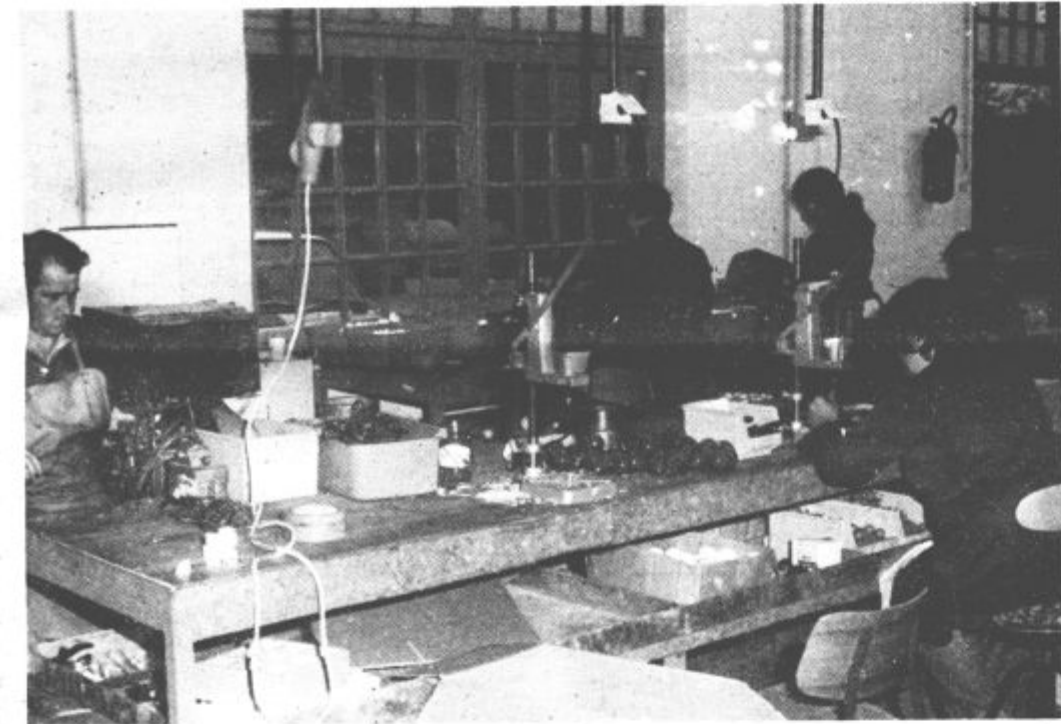
Zaradi začetnih težav in predvsem zaradi šolskih počitnic je prodaja sprva šepala. Stanje se je sedaj seveda močno popravilo in na domačem tržišču jim gre prodaja dobro od rok, pa še veliko možnosti se jim ob tem ponuja. Te seveda niso majhne tudi na tujih tržiščih kjer je prav tako veliko zanimanja za njihove izdelke. Pričakujejo, da bodo prve izvozne načrte uresničili okrog novega leta.

V obratu je trenutno zaposlenih 20 delavcev, večinoma žensk iz Bočne in okolice. Število zaposlenih bodo večali skladno s potrebami tržišča. delovne sile pa je v teh krajih vsekakor dovolj. Delo v tovarni razumljivo ni naporno, vsem zaposlenim pa vsekakor največ pomeni zaposlitev v domačem kraju, ženam in materam seveda še posebej.

Enotno mnenje vseh je potrdila Marija Štiglic iz Bočne:

»Delovno mesto v domačem kraju mi seveda pomeni ogromno. Najprej sem bila zaposlena v Elkoju. Potem sem zaradi otrok ostala nekaj časa doma, prav tovarna učnovzgojnih predmetov pa mi je znova ponudila možnost, da se zaposlim. Delo v domačem kraju mi vzame manj časa in poti, ker pa imamo v Bočni na srečo tudi vrtec, je vse skupaj še toliko lažje. Delo ni naporno, tudi zaslužek je zadovoljiv, pa tudi kraju samemu se s tem obetajo lepši časi.«

J. P.

Začetek industrijske proizvodnje torej tudi v Bočni

Suha roba na velenjski tržnici

Zanimanje za te izdelke upada

Da nekateri rokodelski poklici resnično izumirajo, je med drugim tudi vzrok, da je danes za njihove izdelke veliko manj zanimanja, kot je bilo nekoč. Prav zato so vse češči primeri, ko prenekalet obrtniki svojo obrt opuščajo.

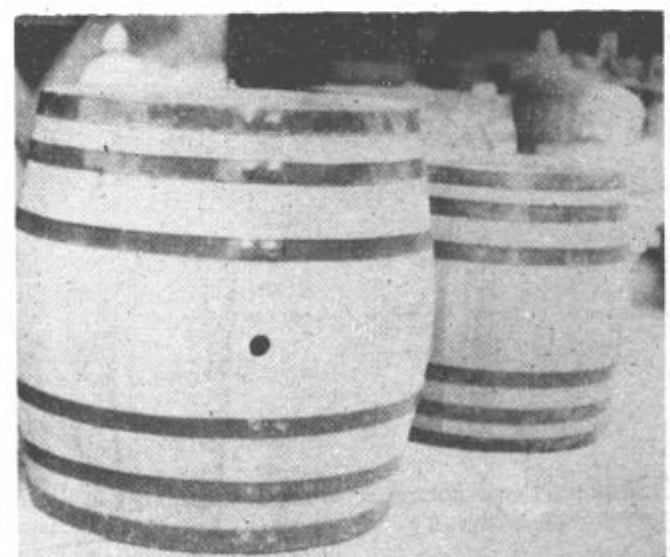
Med obrti, ki jim preti nevarnost, da bodo izumrle, sodi tudi izdelovanje najrazličnejših malih lesenih predmetov, imenovanih suha roba, katere mojstri so povečini iz Ribnice na Dolenjskem.

Eden od teh je tudi Mirko Tanko iz Ribnice, ki svoje izdelke suhe robe pripelje enkrat na mesec tudi na velenjsko tržnico. Sami smo se lahko prepričali, da je izbira teh predmetov dokaj bogata in pestra. Ne manjka pa tudi hrastovih sodov različnih velikosti, za katere pa je v tem času kar precejšnje zanimanje, kot nam je v pogovoru povedala prodajalka teh predmetov Majda Tanko, in dodala: »Spominjam se, kako sem že kot majhna

deklica pomagala očetu prodajati suho robo in to prav tu na velenjski tržnici. To počenjam še danes, zato lahko zanesljivo trdim, da zanimanje za to vrsto izdelkov iz leta v leto upada. Okoli petnajstega še nekaj prodamo, po petnajstem pa

je prometa vse manj. Večina predmetov je izdelanih povsem ročno, zato so tudi cene temu primerne. V Titovem Velenju smo od tri do štiri dni, na to pa z vso robo odpotujemo v druga slovenska mesta.

Bogdan Mugerle

Sodi in kadi na velenjski tržnici, za katere je bilo te dni kar precejšnje zanimanje

Huda luknja

Z jamarji na nočni akciji

Bilo je že temno, ko smo se preoblečeni, težko otovorjeni ter s čeladami in svetilkami na glavah od gostilne Migalec napotili proti Hudi luknji.

»Nočna akcija bo,« mi je pred dnevi dejal predsednik jamarskega kluba Speleos. Janez Ravljen. »Radi bi, če bi šel zraven. Poskusili bomo najti tretjo etažo.« Pristal sem, čeprav sem se na eni od prejšnjih akcij zaobljubil, da me v Hudo luknjo zlepa ne bo več.

Od nekdanjega plesišča, se povzpne do ploščadi zaljublencev, nato pa »zagrizemo« v strmino Prpičevega kamina. Na nihajočih plezalnih lestvicah preklinjam svoj slabo kondicijo, še posebno, ko mi ugasne svetilka (s to imam pa res vedno težave) in ko se pod vrhom zaplezam pod debelo jekleno žico. V temi iščem rešitev, nazadnje ugotovim, da moram nazaj, naredim nekaj nadaljnjih utrjujočih korakov, potem pa spet navkreber. Noge se mi tresejo, roke krčevito grabijo oporo. Nobenega posebne- ga navdušenja ne čutim ob privajanju na to plezalno tehniko. Končno prisopiham do Medvedjega rova in ves zadovoljen, da sem še cel, sedem med jamarje.

Počasi spravimo na vrh vso opremo in ko se tudi zadnji povzpne po temačni strmini Prpičevega kamina, odrinemo dalje. Med osamelimi kapniki in netopirji se nekje na sredini Medvedjega rova jamarji zopet prično pripravljati za vzpon. Strmina za alpiniste sicer ni tako težavna, toda stena je spolzka in krušljiva. Fantje počasi vrtajo luknje in vstavljuje kline, s svetilkami skušajo razbiti temo, ki je nad njimi in odkriti ali odprtina proti kateri počasi, a vztrajno prodirajo, morda odpira vhod v novo etažo.

Ura med tem neusmiljeno hiti. Že davno je tam zunaj odbilo polnoč, pravzaprav bo že kmalu štiri zjutraj. Končno se Janez povzpne do roba police. Svetilka dolgo riše med stenami. Žal, nikjer ni videti prehoda. Utrujeni od neprespane noči, od naporov, posedemo pod steno.

»Morda,« pravi Janez, »morda je še majhna mož-

nost. Na desni strani se ne vidi dobro. Toda potrebno bi bilo zlesti še više.« Pa ni več volje, ni več moči. Počasi pričenemo pospravljati. Tudi tokrat je pot do tretje etaže ostala zaprta, morda za prihodnjič, morda pa te etaže sploh ni.

Znova nas čaka strmi Prpičev kamin. Želim si že iz jame, a ne po tistih plesočih lestvicah. Pa kaj, ko ni

druge poti in navzdol je vendarle laže.

Zberemo se pred jamar- sko kočo. Fantje zakurijo ogenj. Malo bodo še pokramljali. Meni pa se že mudi, za obližnimi obronki se namreč že svita, nedelja je in pripraviti bo potrebno oddajo za radio Titovo Velenje. »Morda pa se pridem, ampak le, če boste odkrili tretjo etažo.« B. Zakošek

Kapniška skupina

V boju s strmino

Na cesti iz Podkrajja proti Velikemu vrhu je že nekaj let velika udrtnina, ki močno ovira promet, ogroža življenje občanov; ter povzroča precejšno jezo. Popravilo je vsekakor nujno, očitno pa se odgovornim ne mudi preveč. Ker je pred vrati že zima, bo očitno cestišče ostalo neurejeno vsaj do prihodnjega leta. Temu dodajmo še to, da na nevarno udrtnino opozarja prometni znak, ki svojega imena niti ne zasluži. Pa vendarle imamo v občini ustrezne službe, ki bi morale poskrbeti za takšne pomanjkljivosti.

Na izlet s kolesi

Največja želja našega razreda je bila, da bi bili v tekmovalstvu za najboljši športni razred prvi in bi tako šli na izlet. Tekmovali smo, zbirali točke iz atletike, smučanja, odbojke in drugih športnih disciplin, vstajali pa je bil tudi učni uspeh razreda.

Kar hitro smo se zmenili za datum izleta, poti pa nam tova. Menih, naš razrednik, ni hotel izdati, ampak nas je sproti obveščal, kje se naj peljemo. Pred šolo smo se slikali, takoj nato pa smo startali. Vendar ta start ni bil niti malo podoben tistemu tekmovalnemu, ki jih je bilo med letom veliko. Veseli smo se spravili na kolesa in se odpeljali po cesti proti Velenju in dalje proti Polzeli. Da smo športni razred, smo dokazali s tem, da ni nihče tožil o bolečinah in hudih naporih. Z veseljem smo premagovali klance, se raje pa smo spuščali navzdol po njih. Ker smo bili večkrat tudi žejni, smo se včasih ustavili, da smo se napili. Vendar smo kmalu prispeli na cilj. To je bilo braslovsko jezero.

Malo smo se oddahnili, potem pa smo pričeli pripravljati stvari za naš piknik. Malica nam je pošteno teknila, zato smo se lotili tudi pečenja čevapčičev in hrenovk, ki so se nam zdele še posebno dobre, ker smo pri njihovi pripravi sodelovali tudi sami.

Seveda smo imeli s seboj tudi žoge. Po nesreči je padla v vodo, tako da se je Dani opogumil in skočil po njo. Ugotovil je, da voda ni preveč mrzla in za njim so v vodo poskakali tudi drugi fantje. Dekleta nismo bile navdušene za kopanje v mrzli vodi in zato smo se raje sončile ob jezeru in gledale fante, ki so se v vodi kar dobro zabavali.

Nobena od deklet se ni hotela kopati ali pa ni imela zraven kopalke. Vendar nas je kljub temu doletela usoda, da bomo mokre. Če ne oblečene, pa v kratkih hlačah, kar je bilo že manj hudo. Malo tuša se je kar prileglo po sončenju, pa tudi oblačila so se na soncu posušila.

Tudi ribe zraven nas niso bile lačne, ker smo jim radodarno podarili kakšen kosček kruha, ob katerem so se nabirale tako dolgo, dokler ga niso do konca ogolodale. Seveda smo želeli katero uloviti, vendar nam ni uspelo, ker nobena ni hotela sama v vrečko, sicer pa tudi ne bi imelo pomena, ker smo bili že vsi tako siti, da smo še svojo malico komaj pojedli.

Popoldne smo za seboj pospravili spet vso kramo, naložili na kolesa in se odpeljali domov. Pot nas je vodila po drugi strani, skozi Letuš in Smartno ob Paki. Naša kolona je bila precej dolga, saj nas je bilo okoli dvajset, čeprav z nami ni bilo nekaj sošolcev. Zaradi tega so mimoidoči radovedno gledali naše nasmejane obraze, kar pa ni motilo naše dobre volje.

Želeli smo si, da ta dan, ki smo ga zadnjič prebili skupaj, ne bi minil nikoli, saj se sošolci, po končanem osmem razredu le redko videvajo. Ko se je bližal že konec naše poti, smo za spomin še enkrat napravili posnetek in odšli z vzklikom, da smo še vedno najboljši športni razred na šoli.

Martina Drev, 8. a
OŠ Karel Destovnik-Kajuh
Šoštanj

Za letos je opravil svoje delo

Titovo Velenje

Naše mesto se je preimenovalo v Titovo Velenje. Po tovarisu Titu nosi ime še pet mest v Jugoslaviji.

To ime smo si zaslužili, saj smo mesto začeli graditi z udarniškim delom. Tako so rastle tovarne in stanovanjska naselja. Sedaj imamo mesto, ki nosi ime po človeku, ki ga poznajo povsod po svetu. To ime nas bo spodbujalo in nas vodilo. Hodili bomo po poti, ki nam jo je začrtal tovariš Tito!

Renata Toff, 5. b
OŠ GUSTAV ŠILIH

Zbiranje starega papirja

Ko smo pionirji prišli v šolo, smo začeli pridno delati. Na prvem sestanku smo se zmenili, da bomo zbirali stari papir in cunje. Potem smo raznosili obvestila in naredili smo lepe plakate. Pridni ljudje so pripravili star papir in cunje. Po pouku smo vzeli naše gare in šli v akcijo. Potem so se gare pokvarile. Ko smo šli drugič, smo vzeli samokolnico. Na povratku se je še ta pokvarila. Slednjič smo vzeli šolsko samokolnico. No, ta pa se ni pokvarila. Tako smo končno le zbrali precej papirja in cunj.

Bojana Drev, 5. b
OŠ Anton Aškerc
Titovo Velenje

Jaz sem zbral štirinajstdeset točk. Bil sem prvi. Pripeljal sem 6 polnih gar. Nazadnje je prišel težko pričakovani keson. Napolnili in natlačili smo ga do vrha, čeprav nas je bilo samo 14. Pomahali smo šoferju v slovo, on pa nam je zatrobil. Bili smo ponosni.

Simon Bočnik
3. r OŠ ZAVODNJE

Takšen je moj stric

Moj stric je srednje postave in srednje velikosti. Vsako stvar zna obrniti v šalo, zato se mu radi smejimo. Drugače je vedno priazen in se ne jezi, če mu jo kdo zagode, saj mu to kaj kmalu vrne. Vsakega dela se rad loti in mu ga ni težko opraviti. Rad je v družbi, kjer so veseli ljudje, da se lahko smejejo in si govorijo razne šale.

Spominjam se, ko smo šli nekega dne nabirat gobe. V gozdu je našel belouško, ki jo je dal v vrečko. To je izročil teti, naj jo nese domov. Ko smo prišli do doma, jo je vzel iz vrečke in si jo prišel ovijati okoli glave in vratu. Teta in drugi smo začeli vresčati in bežati v hišo. Stric pa se je zunaj smejal naši strahopetnosti.

Vesela sem, da imam takšnega strica. Želim, da bi bilo takih ljudi še več.

Simona Simončič, 7. a
OŠ bratov Letonje
Smartno ob Paki

Doživljaji šolske knjige

»Oh, preoh!« vzdihnem, kako sem bila vesela, ko so me natisnili in kako polna sem razočaranj po kratki življenjski dobi med učenci; od žalosti se mi trga srce. Sedaj, ko ležim na odpadu, se rada zamislim in potopim v svoje kratko bivanje med šoljari.

Kako ponosna sem bila, ko so me natisnili! Bahala in postavljala sem se pred prijateljicami, ki so bile za nižji razred. Saj sem bila res lepa — moja prva stran je bila še najlepša in najbolj blesteča, listi najbolj beli in kakšne lepe zgodbe so vse bile zapisane v meni! Takrat sem se še lahko postavljala pred drugimi.

Vedno sem si želela, da bi prišla v šolo Anton Aškerc, zato sem bila ponosna in srečna, ko je prišla v knjigarno tovarišica knjižničarka in izbrala ravno mene.

Ob začetku šolskega leta me je dobil v roke nemaren učenec. Že prvi dan me je vrgetl v najtemnejši in najskritejši kot v stanovanju tako, da so se mi platinice zmočnile in

umazale. Le malo je manjkalo, da nisem umrla od žalosti in če bi mogla, bi pobegnila. Učenec pa je potem čisto pozabil name in povsod me je iskal. Klical me je, jaz pa sem se mu oglašala, toda on me ni slišal.

Naslednji dan je prinesel iz šole domov novo berilo, name pa je pozabil. Še sreča, da me je po ključju našla njegova skrbna sestra. Najprej me je pobožala, nato pa me je odnesla v svojo sobo, me počistila, zlepla platinice in me ovila v pisan ovitek. Spet sem bila srečna in zadovoljna. Deklica me je naslednji dan odnesla v šolo in me izročila tovarišici za slovenski jezik. Kmalu sem prišla v roke prijazni deklici, ki me je skrbno pazila. V kratkem času je prebrala vse moje lepe zgodbe in me vsak dan skrbno položila v torbico med druge zvezke. Toda, kaj morem. Lepi časi radi hitro minejo. In res so me dečki med počitnicami vzeli iz omare in z mano igrali nogomet. »Av! Prosim, pustite me!«

Ni človeka, ki ne mara knjige

Doma imam veliko knjig. Mnoge sem že prebral, a jih prebiram še vedno. Knjigo berem, kadar mi je dolgčas, kadar se slabo počutim ali kadar sem žalosten.

Brati sem se naučil v bolnišnici. Ker mi je bilo dolgčas, sem vzel v roke Cicibana in naenkrat začel povezovali črke. Ko sem se vrnil domov, je bila stara mama tako vesela, da mi je kupila Prvo berilo. Iz njega sem se naučil brati še male tiskane črke. Sedaj, ko že dobro berem, zelo rad prebiram knjige, najraje pustolovske. Nekega dne sem bral knjigo Piki Jakob. Zgod-

ba o gasilskih vajah me je zelo navdušila. Z bratom sva narisala gorečo hišo, jo v kopalnici nalepila na steno in gasila. Preden je prišla mama domov, je bila kopalnica čisto mokra, midva pa še bolj.

Za rojstni dan sem dobil knjigo Naočnik in Očalnik. Med branjem sem se moral pošteno nasmejati njunim šalim in njunemu izumu biciklminikopterja.

Mislím, da ni človeka, ki ne mara knjige.

Jakob Holešek, 5. c
OŠ Anton Aškerc
Titovo Velenje

Po krajevnih skupnostih teče akcija za urejanje okolja poimenovana »88 dreves za tovariša Tita«. Akcija naj bi bila končana do pomladi prihodnjega leta. V akcijo se je vključila tudi delovna organizacija HPH, delovna enota hortikultura. Delavca na sliki s posebnim strojem kopljeta jame za posaditev dreves.

Tudi fotografirali smo se za slovo

Športni dan na Paškem Kozjaku

Razveselili smo se, ko smo zvedeli, da bomo imeli v petek športni dan, in sicer pohod na Paški Kozjak.

Zjutraj smo se zbrali pred šolo vsi športno oblečeni. Avtobus nas je odpeljal do Pake, kjer se odcepil pot na Paški Kozjak. Podali smo se po vijugasti cesti. Nekatere skupine so odšle po raznih bližnicah, med njimi tudi jaz. Bil je lep dan in pogled na hribe in doline je bil čudovit. V daljavi se je videlo Titovo Velenje in jezero, ki je bilo ovito v meglo, rihlo kot tančica. Nasmehnila sem se goram in dolinam in srečna nadaljevala pot proti naši točki, novim odkritjem nasproti. Nekoliko utrujeni smo po enourni hoji prišli na cilj. Razkropili smo se na vse strani. S prijateljicami smo odšle v rozd. Toda

njegova notranjost me je zelo razočarala: bilo je polno dopadljivih surovin. Zagledale smo mizo in klop. Utrujene smo sedle in se pričele pogovarjati o ljudeh, ki brezvestno odlagajo smeti, ob tem pa ne pomislijo na škodo, ki jo naredijo. Kmalu smo zaslišale klice in vedele smo, da se odpravljamo. Kar žal nam je bilo prijetnega počitka. Pot v dolino je bila lažja, a naše noge vedno mehkeje. Proti koncu poti smo zapeli še nekaj pesmi in tako s pesmijo na ustih prišli do avtobusa.

Polni lepih vtisov smo prišli domov. Vem, da tega lepega dne ne bom pozabila.

Bojana Drev, 5. b
OŠ Anton Aškerc
Titovo Velenje

Kam, oblaki, prek polja, ...

Sedim pri oknu in opazujem naravo. Drevje, listi, trava, ptice ... vse to je del narave. Zrem za vejami, ki segajo daleč v nebo. Vsaka bi bila rada višje. ... Toda tu so tudi oblaki, oblaki kot kepice, oblaki kot polje prekrito s snegom. Vsak ima svojo obliko. ... Toda, ali ima vsak tudi svojo smer? Ne, ko zapiha veter, jih raznaša na vse strani. ... Veliko je takih oblakov, kot je veliko mladih ljudi, ki se morajo odločiti za poklic.

Vidim se med njimi, najhno, neobgleno. Vsaka najmanjša sapa me zanesle drugam. Vsak najmanjši piš me premaga. ... Ali sem res podobna oblakom? Ali me res ta veter življenja nosi od misli do misli, od želje do želje?

Toda enkrat bo konec mladosti.

Zdaj lepše ravnam s knjigami

Knjige prebiram zelo rad. Najbolj všeč so mi detektivske, živalske in zgodbe o psih. Na primer: Lassie se vrača in Ovčar Runo. V njih sledimo mučenju živali med vojno. Najbolj me je razžalostila knjiga Ovčar Runo. V njej sem prebral, kako ima pes rad svojega gospodarja, če ta skrbi zanj. To knjigo je napisal Angelo Cerkvenik. Všeč so mi tudi knjige, ki jih je napisal Slavko Pregel. V njih je precej humorja. Knjiga Priročnik za klatenje pripoveduje o mul-

cih, ki so se važili, da vse zmorejo in vse znajo. Ob knjigi sem se zelo nasmejale. Doma imam veliko knjig in tudi svojo polico. Ko sem bil majhen, nisem vedel, kakšnega pomena je knjiga in sem jo strgal. Imel sem tudi Walt Disneyevo zbirko, a imam zdaj samo še eno od teh. Zdaj sem že večji in lepše ravnam s knjigami.

Peter Zdovec, 5. b
OŠ Anton Aškerc
Titovo Velenje

Paketni nakup — prihranek za novo knjigo!

DELAVSKA ENOTNOST

Ljubljana, Dalmatinova 5

Predstavljamo vam drugi in tretji paket družboslovnih knjig, katere lahko kupite z dvajset odstotnim popustom.

Drugi paket

Ana Kranjc: IZOBRAŽEVANJE NAŠA DRUŽBENA VREDNOTA	220 din
Stevan Bezdanov: ZDruženo DELO IN IZOBRAŽEVANJE	190 din
Ana Kranjc: METODE IZOBRAŽEVANJA ODRASLIH	260 din
Emil Rojc: IZOBRAŽEVANJE ZA DELO IN SAMOUPRAVLJANJE	360 din
	1.030 din
— 20 % popust	206 din
	824 din

Drugi paket vsebuje knjige s področja izobraževanja, in bodo v vsakodnevno pomoč pedagoškim delavcem, zaposlenim za njihovo lastno izobraževanje, ter po mnenju strokovnjakov s spoznanji in usmeritvami prispevajo k uveljavljanju in izpeljavi usmerjenega izobraževanja, v tem trenutku najaktualnejše naloge na področju vzgojno-izobraževalnih dejavnosti.

Tretji paket

Več avtorjev: INVENTIVNA DEJAVNOST V ZDružENEM DELOU	150 din
Gabrijel Devetak: TEHNIČNE INOVACIJE	550 din
Lojze Sočan: POT V GOSPODARSKO RAZVITOST	360 din
M. Bunc: MARKETING V ZDružENEM DELOU	390 din
Cveta Mlakar: EKONOMSKI PROBLEMI NAŠE GRADITVE SOCIALIZMA	250 din
	1.700 din
— 20 % popust	340 din
	1.360 din

Knjige tretjega paketa so v obdobju največjih naporov za stabilizacijo gospodarstva nepogrešljiv pripomoček za pravilno informiranost in usmerjenost vseh subjektov.

Za informacije ali naročila se obrnite na Delavsko enotnost, Ljubljana, Dalmatinova 4, ali knjigarno DE v Ljubljani, Tavčarjeva 5, ter druge knjigarne po Sloveniji.

Planinsko društvo Velenje

Srečanje gospodarjev točk Šaleške planinske poti

Povezala jih je Šaleška planinska pot leta 1974. Takrat se še niso poznali. Prvič so se srečali organizirano lani decembra v Nami. Srečanje je organiziralo PD Velenje. Ker bi se radi med seboj še bolj spoznali in vsaj enkrat na leto izmenjali izkušnje o srečanjih s planinci iz različnih krajev Slovenije, Jugoslavije, pa tudi iz zamejstva in tujine bodo prišli letos skupaj, 13. novembra, v Titovem Velenju. Gotovo bo srečanje letos še bolj zanimivo in pogovor koristen. Tudi njihova zasluga je, da sloves o lepoti Šaleške doline in Šaleške transverzale sega in presega že naše republiške in državne meje. Gotovo si prav zato vsi zaslužijo pohvalo.

Organizatorji srečanja bi radi pred tem pomembnim in zanimivim srečanjem opozorili javnost le na eno izmed 21 točk Šaleške planinske poti. Druge bi predstavili v prihodnje.

Obiskali so točko številka 19. v Kotah (KS Sentilj). Oglasili smo se pri Mariji Hriberškovi sredi popoldneva, sredi dela na polju, spravila pese. Jakobova mama dobro skriva 75 let. Prijazno je sprejela predlog o pogovoru. Obraz je dobil le za hip izraz zamišljenosti. Pokazale so se rahle gube, ob živahnih temnih očeh, iz katerih sije toplina. S kretinjo je za hip ustavila korak ob pašniku, kjer je mulilo travo 9 govedi. Ustavila se je ob travniku, ki ji je nasmeš ves srečen vrnil. V hipu je preletela preteklost. Mimogrede je svetlovala še to in ono družinskim članom, postregla z domačo pijačo in domačim kruhom, ki ga peče v krušni peč in prisleda.

Doma je bila v Bevčah in zrastle na kmetiji v 14-članski družini. Že tam je vzljubila zemljo in kmetijsko delo. Ni potem nič čudno, da se je leta 1942 poročila s kmetom in prišla v Kote. Čestokrat je bilo hudo, ampak vzdržala je. Tukaj se je srečala s prvimi partizani, ki jim je kasneje še mnogokrat kuhala in skrbeli zanje. Iz njenega doma ni nihče odšel lačen, žejn ali prezebl. Vrata so bila vedno odprta borcem oziroma aktivistom. Ponosna pove, da je bil pri njih 25. decembra leta 1942 Franc Rozman-Stane s še drugimi tovariši. Prišli so po hrano in pijačo ter odšli. Prenočili so v gozdu nad domačijo. Takrat sta Stane

Rozman in njen mož izmenjala sukniča. Od tedaj naprej so bili pri Jakobovih partizani oziroma terenci stalni gostje.

Jakobova domačija v Silovi — zaselek Kote je bila torej med NOB pomembna postojanka narodno-osvobodilnega gibanja. Pri njih se je še večkrat tudi kasneje ustavljal komandant IV. operativne cone Franc Rozman-Stane. Aktivisti šentiljskega okraja so imeli tu eno svojih prvih postojank in kurirji postaje

brzostrelka, na mizi pisalni stroj in propaganda literatura. K sreči nemškimi policistom ni nič od tega prišlo v roke. Sicer bi verjetno tudi to kmetijo zajeli rablji, kot mnoge domove zavednih Slovencev. Kaj bi napravili z domačini, si pa menda lahko mislimo.

„Ob nekem 'obisku' nemške policije smo ostali skoraj brez masti in slanine. Odnegli so tudi vse sosedovo meso, ki so ga dimili pri nas. Meni pa so odnesli vse rute“, pravi Jakobova ma-

32-S. Junija 1944 je bil v tej kmetijski hiši okrožni partijski tečaj. Ilegalno ime te postojanke je bilo „Pri vseh oboroženih“. Domačija je dobila to partizansko ime na Martinovo nedeljo leta 1943, ko je gospodar povabil partizanske aktiviste, ki so bili na seniku v hišo in jim naročil, naj pridejo v hišo vsi oboroženi, da bodo na zbrane napravili večji vtis.

V politični šoli, ki je trajala 14 dni, je bilo z zaščito vred okrog 100 ljudi. Vse je bilo v redu in prav, toda, ko so se tečajniki pripravljali na zaključek so bili izdani. Obveščeni so bili o približevanju nemške policije, ki je prihajala iz Velenja. Le-to so napadli partizani s Kozljo, tako da so se tečajniki še lahko umaknili v bližnji gozd. Partizani so bili stalni gostje na Jakobovi domačiji — toda tudi nemška policijska patrulja je prišla na kontrolo po enkrat ali celo dvakrat na teden. Sledila so zasliševanja in hišne preiskave. Ob nekem partizanskem umiku je ostala v kleti

ma. To je dobro, da med sosedi ni bilo izdajalca! Čestokrat se je bilo treba ob zaščitnih znajti. Policisti so imenovali partizane bandite. Hriberškovi mami so ubili enega brata za talca, drugi pa je padel v Savinjski dolini, zato je ob besedi bandit vedno stisnila pest in ponosno dvignila glavo. Ona in vsa njena družina je sodelovala v NOB. Sin je bil v partizanih. Sedaj z mamo Marijo gospodarja na kmetiji, ki meri okrog 23 ha in ima 11 ha obdelovalnih površin. Vsi se lepo razumejo, pomagajo si, se posvetujejo in predvsem vsi pridno delajo od jutra do večera. Mož ji je umrl leta 1949. Toda morala je takrat naprej, pa čeprav težko. Vsa družina je delovna. Trdo smo delali, trpeli, se potili in napredovali, samozavestno. Kooperanti so pravi, pa jo skrbi ker niso dobili dovolj pšenice za seme. Vsak dan oddaja po 40 l mleka. S ceno vedno niso zadovoljni. Sicer pa pridelajo večji del doma. V sodobno urejenem hlevu je 19 govedi, pa tudi več

prašičev. „Brez kmetijskih strojev ne bi šlo nadaljuje pripoved. Imajo vse stroje s priklučki, zgradili so silos, gnojnice, gnojniščno jamo. Skratka, ko obiščeš Jakobovo domačijo, te prevzame. Zadiši po zemlji in začutiš, da tu živijo ljudje, ki jo imajo radi in da je tudi ta zemlja s svojimi sadovi pomagala partizanom. Ugotoviš, da živijo in delajo tukaj urni gospodarji. Spet zalaja pes. Zdaj se oglasi tudi papagaj v kletki, ki hoče opozoriti nase.“

Pogovor se izteka. Prisede najstarejša sestra. Čez 80 jih ima, pa je še polna življenja. Prišla jim je pomagat pospravljati peso. Tudi hčerka in njen mož sta prišla. Če je več rok, gre delo hitreje od rok, pa še bolj zabavno je, mimo grede mine čas.

Hriberškova Marija — Jakobova mama pravi, da je bila največja pridobitev za Kote, asfaltna cesta, ki so jo dobili leta 1976. Takrat je bilo srečanje preživelih aktivistov Šaleške in Savinjske doline.

Spominja se lepih kmetijskih običajev: ob koncu kmetijskih del; kožuhanja, žetve, mlave, košnje itd. Rada je šla pogledat igre v Sentilj. „Se bi šla“, pravi. Pove še, da je vesela, ker bo na kmetiji vnuk, ki je končal osemletno šolanje. „Zanimajo ga stroji in priden je“, — pove. Š. 1. decembrom bo začel obiskovati kmetijsko šolo.

Zdaj urejajo v drugi hiši sobe za vnučkinjo. Dela nikoli ne zmanjka. Zdravje ji zaenkrat služi. Vesela je obiskov preživelih partizanov, veseli se srečanj s planinci. Prišla bo v Titovo Velenje. Ponosna je, da je dobilo mesto ime človeka, ki je vodil NOB, v katerem je sodelovala, pa tudi vsa njena družina. Srečala se bo z gospodarji točk Šaleške poti. Morda pa bo stekel pogovor med njimi tudi o gospodarjenju na kmetijah, ki ležijo ob Šaleški poti. Gotovo se odslej ne bodo srečavali le enkrat na leto v Titovem Velenju, ampak se bodo srečevali tudi na lepih in prijaznih njihovih domovih.

To so si obljubili že lansko leto — na prvem srečanju.

Julijana Hočevar

Šaleški študentski klub

Zboljšati delo

Pošteno smo že zakoračili v novo študijsko leto. Študentska vnema in polet sta spet na višku, kar se pozna tudi pri delu našega kluba. Vendar je bila začetna vnema značilna za vsa leta nazaj, proti koncu pa je vidno usihala. Samo upanje nam ostane, da bo letos bolje.

Začeli smo res delovno. Prvič smo se letos zbrali v Zavodnjah, kjer je imelo predsedstvo sestanek, na katerem smo kritično proučili razmere v Šaleškem študentskem klubu. Ugotovili smo, da bo potrebno v prihodnje pritegniti k delu čimveč brucev, predvsem pa okrepiti informativno dejavnost. Poleg tega smo pripravili osnutek za glasilo Rit (racionalno izbrane teme) in sestavili ostale člane z razpravo na sestanku ljubljanskega akiva, ki je bil v v začetku oktobra.

Pretekli petek smo se zbrali na naši seji skupščine, na katero smo povabili tudi predstavnike DPO in OZD. Še vedno nas muči to, da

študentje, nimamo svojih prostorov. Vendar glede tega kaže na boljše, saj bomo prostore menda le dobili. Poleg tega smo podprli prizadevanja pridobiti si tudi kakšen prostor v Ljubljani in Mariboru. Razpravljali smo tudi o problemih štipendiranja, o prevozu študentov v Ljubljano.

Znano je namreč, da so nedeljski avtobusi nabiti in marsikomu ne uspe priti nanj. Kritično smo ocenili tudi sodelovanje z mladino v DO in sklenili, da bomo z njimi navezali močnejše in trajnejše stike. Skupaj z OK ZSMS pa bomo ponovno skušali ustanoviti mladinski servis, s pomočjo katerega bi si lahko študentje in dijaki prslužili še kakšen dinar.

Po uradnem delu skupščine smo se zbrali še v Delavskem klubu, kjer smo bruce uradno krstili za naše! K Kulturnemu programu je prisostvovala tudi delegacija študentov iz ZRN, Italije in Avstrije.

Informativna komisija ŠŠK

Krvodajalstvo

Ob delu ne pozabljajo na človekoljubnost

Darovalci krvi so gotovo tisti plemeniti ljudje, ki s svojim dejanjem uporno vzgajajo številne druge občane ter jim ob tem prenekaterikrat nudijo življenje.

Različne bolezni, nesreče pri delu, nesreče na cestah in potrebe bolnišnic terjajo velike količine človeške krvi. Zato je darovanje te življenjske tekočine edina, nujna in stalna potreba celotne družbe.

Načrtovane potrebe na področju občine Velenje v letu 1981 presegajo darovanje 3500 darovalcev, torej preko tisoč litrov krvi. To je ogromna potreba. Komajda verjetno! Toda organizatorji Rdečega križa in krvodajalske aktivnosti že dolgo niso bili v zadregi glede odziva. Največkrat se primeri, da je težko najti primeren prostor (stiska je prisotna še kar naprej) in zaradi masovnega odziva tudi zagotoviti kulturo postopka odvzema. Včasih gre za prave improvizacije, katere, bi si lahko privoščili le ob vajah NNNP ali ob resnično izjemnih razmerah. Delavci, dijaki,

občani se spontano odzovejo akcijam, uspeh je tu. Kolikšna pa je žrtev za takšno dejanje, največkrat ljudje sploh ne vedo. Gre za odtegnjen čas od dela ali počitka, gre za začasno zmanjšanje psihičnih in fizičnih zmognosti darovalca, potrpeti je potrebno v vrstah (neredkokdaj tudi več ur) idr.

Vendar pa vse to zmaguje zavest, ki plemeniti darovalce. Pomagati sočloveku, naši skupnosti, našemu obstoj.

Tako je bilo tudi pred kratkim, ko je v zadnji tridnevni akciji na področju naše občine darovalo kri kar 1097 občanov. S tem je število odvzemov naraslo na 3300 in le še redni tedenski odvzemi za potrebe bolnišnic so potrebni, da bo načrtovana količina krvi darovana. Ni bojazni, da bi tega ne uredili, pravijo pri rdečem križu. Verjamemo da ni bojazni za nadaljnjo aktivnost, saj se vključujejo mlajši in novi ljudje krvodajalci.

Jože Miklavc

Pisma bralcev

Vozniška etika

V sredo, 21. oktobra, sva z ženo odpeljala hčerko v zdravstveni dom Velenje na pregled krvi. Avto sva parkirala na prosto mesto pred otroško ambulanto. Ko sva s hčerko prišla po avto, da bi se odpeljala, sva ugotovila, da je to nemogoče, ker je nekdo tako postavil avto, da se odpeljati nikakor ni bilo možno. Po približno 45 minutah čakanja sem vprašal tovarišico, ki sprejema zdravstvene knjižice v otroški ambulanti, če morda ve čigava je Lada, ki stoji zunaj. Povedala mi je, da je last dr. Kuneja, vendar ne ve, če ga bo hotel umakniti. Povedala mi je tudi, da je pred parkirnim prostorom prometni znak, ki dovoljuje dovoz samo osebjem zdravstvenega centra. Tovarišici sem povedal, da je žena zaposlena v zdravstvenem domu in sva zato upravičeno parkirala na tem mestu. Na to je dejala, da naj počakam na dr. Kuneja in se z njim dogovorim.

Po petnajstminutnem čakanju sem dobil možnost govoriti z njim. Dejal sem mu: „Oprostite, ali lahko umaknete avto, da bi se s hčerko lahko odpeljal, ker čakava že celo uro“. Doktor me je pogledal, se cinično nasmejal in dejal: „nimam časa“. V meni je vse zavrelo in sem zakričal, da je to velika nesramnost in kako si to sploh lahko dovoli. Sicer pa sem zakričal v prazno, saj je doktor po dvojnem odgovoru takoj odšel v svojo ordinacijo. Ker sem avtomobil nujno rabil, sem v svoji nemoči odšel na postajo milice, tam pojasnil svoj problem in prosil za pomoč. Mili-

čnik je bil zelo prijazen in je poslal miličnico, da opozori doktorja naj umakne avto. Po razgovoru z njim mi je povedala, da noče umakniti avta, razen, če ga grem prosit sam, ker sem se prej drl nad njim. Povedal sem ji, da sem ga prosil prvič in ga sedaj ne mislim več. Odgovorila mi je, da bodo pač morali avto odstraniti z gasilskim avtomobilom. Ker nisem imel več časa za čakanje, sva s hčerko odšla k nečaku, ki sem ga prosil, da naju odpelje po opravkih. Ko sem se ob 11. uri vrnil, mi Lada ni več zapirala in sem se končno lahko odpeljal. Sedaj se sprašujem, kakšna zmešnjava bi bila po cestah, če bi vsi tako parkirali. Tudi podobne prometne znake bi bilo potrebno odstraniti, saj niso uradno priznani. Prostor okoli zdravstvenega centra, vključno s parkirnimi prostori, je družben in si ga ne more lastiti nihče drug, kot družba, to pa smo mi vsi.

Dani Čepelnik

Tudi vi postanite dopisnik

TGO Gorenje

Priznanje za zasluge varstva pri delu

Uredništvo beogradskega strokovnega časopisa »Zaštita na radu« ter Služba varstva pri delu TGO Gorenje sta pred dnevi pripravila v Gorenju drobno, a pomembno svečanost, ob kateri so bila šestdesetim delavcem te velike tovarne, podeljena priznanja in pozlačene značke (Varstvo pri delu — v službi človeka). Priznanja so prejeli delavci iz TOZD in DSSS Gorenje, ki so z večletnim prizadevanjem v svojih okoljih doprinesli k izboljšanju delovnih pogojev, zmanjšanju števila in resnosti nesreč, požarov, materialne škode ipd. Nagradili so tudi

nekateri posamezniki, ki so z enkratnimi dejanji (pri gašenju, reševanju, nujenju prve pomoči, inventivni dejavnosti na področju varstva pri delu) pokazali moralne, strokovne in človeške vrline. Skromni, vendar odločni in zavzeti delavci so se tudi ob tej priložnosti odrekli, doslej skoraj obvezni gostiji ob takih in podobnih priložnostih. Ponosni pa so bili, saj so priznanja resničen izraz hvalečnosti in obenem poziv za nadaljnje prizadevanje na področju humanizacije dela.

JOŽE MIKLAVC

Ravne nad Šoštanjem

Pridni čebelarji

V Ravnah nad Šoštanjem je sedež čebelarskega društva, ki vključuje tudi čebelarje desetih sosednjih krajev. Društvo je znano po izjemni prizadevnosti članov in po vzornem sodelovanju s sosednjimi društvi. Njegovi čebelarji imajo skupno 1200 panjev, največ med njimi pa jih ima predsednik društva Franc Pečovnik, kar 120. Precej čebelarjev je Medexovih kooperantov.

Z letošnjo letino so ravenški čebelarji še kar zadovoljni, čeprav jim je nekajkrat ponagajalo vreme. Pridno so pašo koristili tudi drugod, zlasti v višinskih predelih. Zadovoljni so tudi ob dejstvu, da so končno pravočasno rešili težave v zvezi s preskrbo s sladkorjem za zimsko krmljenje čebel. Seveda tudi njih tarejo denarne težave. Edino denarno pomoč so namreč dobili od občinske zemljiške skupnosti, ki jih z dotacijami rešuje iz najhujših denarnih težav. Čebelarji si zlasti želijo več sodelovanja s sadjarji, posebno v času škropljenja sadnega drevja. Sadjarji bi namreč morali o tem obveščati čebelarje in bi tako preprečevali zastrupitve.

Povprečna starost sedanjih članov društva je 60 let. Zelo razveseljivo je ob tem, da je v zadnjem času zanimanje med mladimi znatno večje. Društvo je zato pripravilo dva krožka. Na osnovni šoli 14. divizije na Ravnah ga vodi Franc Pečovnik, na osnovni šoli Biba Röck v Šoštanju pa Franc Hudomal.

Mladi čebelarji so zelo delavni. Letos so se udeležili tudi republiškega srečanja in tekmovalja mladih čebelarjev v Novi Gorici.

Jesenski in zimski čas ravenški čebelarji pridno koristijo za strokovno izobraževanje. Pred kratkim so pripravili zanimivo predavanje o pripravi čebel za zimo na katerem je predaval znani čebelarski strokovnjak iz Celja.

Zanimanje za predavanje je bilo veliko in so se ga udeležili tudi čebelarji sosednjih društev. Čebelarji so predavatelju postavili veliko raznovrstnih vprašanj, še posebej o zatiranju čebeljih bolezni, ki se pri njih na srečo še niso razširile v večji meri. Živo zanimanje za vsa področja čebelarjenja dokazuje njihovo odločenost, da bodo to gospodarsko vejo tudi v prihodnje krepili in razvijali.

Franc Božič

Šaleška alpinistična odprava (6)

Pamir — ledeno srce Azije

Jugoslovanski večer v taboru

Prisrčne odnose smo vzdrževali z Vzhodnimi Nemci in nekaterimi sovjetskimi alpinisti, s katerimi smo se poznali že leta s plezanjem na Kavkazu ali v Fanskih gorah. Osrednji družabni prostor je bila jurta. V njej smo se dobivali po večerih, pili čaj, tu in tam tudi kakšen požirek vodke. Ta nas je pogrel, da smo lažje prepevali. Včasih dolgo v noč. Zavest, da smo kot velika družina, nas je grela. Zdelo se mi je, da smo doživljali tisto, o čemer dobromisle-

stavah smo spoznali, da nimamo opravka z zveznimi uradniki, ampak z ljudmi, takšnimi kot smo mi, da bi osvajali te gore. To nas je opogumljalo.

Ker je bila okolica vidna, nas je seveda najprej zanimal Pik Komunizma, zaradi katerega smo pravzaprav prišli sem. Poznali smo ga seveda že s fotografij. Zdaj pa se je ta mogočna gora kazala pred nami v vsej svoji veličini. Vrh nas je pravzaprav razočaral, saj je bil med tremi najnižji. Tako smo ga videli od tod. Toda stena! Skorajda tri tisoč metrska navpičnica, zaledenela in snežna, z redkimi skalami na površju. Že takoj ob sprejemu nas je opozorila z glasnim ogromnim plazovi, ki so drveli z vršne planote, naj se je pazimo. Fantje, ne bo lahko!

Piše: Peter Ficko

Či politiki šele sanjajo, v kabine-
tih ali na številnih simpozijih ši-
rom sveta: enakopravnost in mir-
no sožitje, razumevanje med na-
rodni!

Potem smo se morali posloviti
od tega lepega kraja, od nekate-
rih tovarišev, katerih poti so
vohile drugam. In seveda tudi od
prijaznih Kirgizov. Helikopter
nas je skozi divje gorske soteske
odpeljal našemu cilju nasproti —
Piku Komunizma.

S prtljago in obilico hrane, ki
smo jo dobili s seboj za osvajanje
vrha, smo približno po uri izred-
no zanimivega leta pristali na tra-
ti ob vznožju naše gore. Sprejem
je bil izredno prisrčen. Pričakali
so nas vsi, ki so prebivali v
baznem taboru pod najvišjim
vrhom Sovjetske zveze. Stiri-
deset ljudi z Olegom, pri-
jaznim vodjem tabora na čelu.
Razgrabili so prtljago in jo odne-
sli do bližnjih šotorov, da smo
nekateri šli praznih rok. To nas je
veselo presenetilo. Koliko
iskrenosti v toplem pozdravlja-
nju: „Pozdravljeni Jugoslavlani,
bratje Slovani!“ Po razpoloženo-
sti, zagorelih obrazih in vitkih po-

Tabor je stal ob robu ledenika
Fortanbeka, širokega dva in dol-
gega petindvajset kilometrov. Na
edini trati daleč naokrog. V njem
smo se kmalu udomačili. Sprva
smo se držali bližine ledenika, za
tem pa že tipaje lezli po pobočju
naše gore in se vračali v varno za-
vetje šotorov. Treba se je bilo že
prilagoditi na večje višine, okrog
pet tisoč metrov.

Prve dneve smo imeli največ
dela s suho hrano in napitki. Dali
so nam jih namreč za osvajanje
vrha. Najprej smo ugotavljali
izvor te hrane. Bila je pretežno
uvožena, po njej bi lahko prouče-
val sestavo sovjetske zunanje
trgovine. Iz Vietnamske so bili ana-
nasovi kompoti in sokovi; iz Indije
posušene marelice; z Madžarske
razni sokovi in mesne konzerve.
Iz Sovjetske zveze odlične ribe
je konzerve lososa in kaviarja. Pa
še in še. Največ problemov nam
je delalo celo goveje stegno. Vede-
li smo, da se nam bo pokvarilo,
če ga ne bomo hitro pospravili.
Zato smo se odločili, da pripravimo
večerjo za cel tabor. Takoj
smo se o tem pogovorili z vodjem

V bazo smo se pripeljali s helikopterjem I. A.)

in kuharicami. Razveselili so se
našega predloga.

Kuharjev se je iz naših vrst po-
javilo še in še. Sovjetski kuharji
in kuharice so nam dali na voljo
celotno kuhinjo. Rade volje so
prevzeli vlogo opazovalcev. Naši
kuharji so se oblekli v bele plašče
in predpasnike, da jih ni bilo
lahko prepoznati. Glavna med
njimi sta bila Verč in Volkec, ki
sta se na ta posel najbolj razu-
mela.

Vsi smo bili enotni, da morajo
fantje pripraviti eno izmed naših
jedi. Čeprav smo bili zadovoljni
z rusko kuhinjo, ni se dosti razli-
kovala od naše, smo si za spre-
membo želeli nekaj domačega.
Seveda smo se najprej na dolgo
in široko dogovarjali, kaj bi pri-
pravili. Eden je rekel to, drugi
neka druga. Sporazumeli pa
se nismo mogli. Čas pa je bežal.
Zato je vodja Dušan odločno
zahteval: „Pripravili bomo go-
vejo juho z rezanci, zrezke s pra-
ženim krompirjem in kompot!“

Razumljivo — pri kuharjih je
bilo dosti zabavljanja in sme-
ha. Vsi smo občudovali njihovo ro-
čnost, sproščenost, zares, kot bi

raznovrstna kuharska dela
opravljali vsak dan. Zijal pa je
bilo razne narodnosti toliko, da
je primanjkovalo delovnega pro-
stora. Skrtali so fotoaparati, ki
so hoteli ujeti vsako fazo dela.

Da bi lažje pričakali večerjo,
smo se popoldne odločili za igra-
nje nogometa na pristajalni stezi
helikopterja. Na višini štiri tisoč
metrov. Najbolj dramatična in
napeta je bila tekma Poljska—
Jugoslavija, rezultat 4:6. Zmagali
smo. Razumljivo da so za nas
najbolj navijali sovjetski tovariši.
Če ne bi bilo njihovega vzpodbujanja,
bi težko premagali izredno dobre nasprotnike.

Tako smo le ućakali težko pri-
čakovano večerjo. Udarci na gong,
oznanjal je vedno ob osmih čas
večerje, nas je prve zvalil za mizo.
Slišali so se gla-
sovi: „Gorje kuharjem, če niste
skuhali dobro!“ Nekdo je celo
zagrozil: „Volkec, utopili te
bomo v tistem velikem loncu ju-
he!“

Ko smo vsi sedeli za mizami
pod milim nebom, vstane vodja
Oleg. Utihiemo. Prijazno pove,
da smo to večerjo samostojno
pripravili Jugoslavlani in z njo
častimo cel tabor. Zatem je sle-
dilo bučno ploskanje in zahvala.
Strinjali smo se, da je bila večer-
ja okusna. Ko smo to dali vedeti
Verču in Volkecu, so se jima
šele omehčale poteze na obrazu,
da sta se ves čas od zadovoljstva
smehljala.

Domača jed nam ni dala le no-
vih moči. Ogrela nas je tudi z
mislijo na dom. Zato smo se po
večerji držali skupaj bolj kot
druge krat. Nekdo je rekel: —
„Fantje jutri krenejo nekateri že
na goro, ne bomo več skupaj.
Kaj, ko bi katero zapeli?“ Brez
oklevanja smo vsi odšli v večji
šotor, namenjen družabnosti, in
se usedli za edino prazno mizo.
Pričeli smo. Slovenska pesem je
odmevala dolgo v noč. Zavzeto
in z zanimanjem so ji sledili to-
variši raznih narodnosti. Bili smo
edini, ki smo peli!

(se nadaljuje)

Jezikovno razsodišče (44)

Na televiziji slovensko besedo

S. J. iz Skofje Loke nam je pi-
sal med drugim tole:

„Pričakujem, da se bo Razso-
dišče opredelilo do sinhronizacije
risank na TV Ljubljana. Vsi
studiji JRT vrtijo risanke isto-
časno. V Zagrebu in Beogradu so
praviloma sinhronizirane v nji-
hovo besedo, kar je za otroke
edino sprejemljivo. Ljubljana pa
vztrajno sili otroke z napisi, zato
veliko otrok rajši gleda neslo-
venske programe. Prepričan sem,
da s tem delamo veliko škodo
slovenščini.“

Na naši televiziji ne mislijo ta-
ko, saj je Jože Erman v prilogi
Dela za rti še avgusta zapisal:
„Ko prevzemamo oddaje ne-
posredno iz programa katerega
izmed jugoslovanskih tv studiov,
jih žal ne moremo opremljati s
podnapisi; takšne so npr. dopol-
danske oddaje šolske tv, mla-
dinske in kmetijske oddaje, razni
neposredni prenosi itd.“

Ob takem gledanju se ni čudi-
ti, da bi nekateri televiziji radi
varčevali — na račun slovenšči-
ne! Kakor smo brali v Delu 2.

10., je bil na seji skupščine RTV
Ljubljane izrečen predlog, naj bi
„namesto podnaslavljanja fil-
mov in morda tudi drugih tujih
programov v slovenščini prevze-
mali srbohrvaško pod-
naslavljanje programa“. Res so
delegati predlog ostro zavrnili in
poudarili, da bi „obetani prihra-
nek (ki bi bil majhen) posegel v

enega izmed temeljev pro-
ramske politike slovenske televi-
zije“. Grozljiva pa je že misel, ki
bi jo njihovo ravnanje lahko pri-
zadelo slovenščini. Drugod po
svetu si sinhronizirajo celo filme
za kino; da bi po televiziji (ob
kakem neposrednem prenosu)
poslušali še kaj drugega v nedo-
mačem jeziku, jim še na misel ne
pride. Tako je pri narodih, ki se
nimajo bati za svoj jezik. Slo-
venščina pa je danes v javni rabi
izpostavljena toliko tujim vpli-
vom, da jo moramo reševati, ne
samo varovati.

Slovenska televizija bi zatorej
morala misliti na to, da prej ali
slej sinhronizira v slovenščino še
tiste oddaje, ki jih doslej ni, saj
bi se, če izvajamo redke ne-
posredne prenose, za vse druge
take oddaje našel način, da bi jih
slovenski gledalci poslušali v
svojem jeziku. A kako naj to
pričakujemo od nje, ko bi bili
nekateri njeni delavci pripravlje-
ni odpraviti še tisto sinhronizaci-
jo, ki jo že imamo?!

Razsodišče vabi vse, ki jim ni
vseeno, kako Slovenci govorimo
in pišemo, naj predloge in pobu-
de za boljše jezikovno izražanje
pošiljajo na naslov:

Sekcija za slovenščino v jav-
nosti, Jezikovno razsodišče, RK
SZDL Slovenije, 61000 Ljublja-
na, Komenskega 7.

Dobro slovenski jezik naj bo
naša skupna skrb!

Prigisče misli

Sudeži postanejo dobri, ko dozori — z babnicami pa je
marobe: čiste in duhne so, dukler so še nezrele, toda zrele
postanejo slabe.

NIZAMI

Kolikor bolj je človek slaven, toliko manj prijateljev ima.

G. GRASS

Ko izgubimo upanje, izgubimo tudi strah — nimamo se
več za kaj bati.

N. MANDELSTAM

Zgodovina človeštva do sedaj ne pozna niti ene same
človekove ali človeške zmage.

B. ŠTIH

Vse traja le en sam dan: to, kar pomeni, in to, kar se
pomini.

M. AVRELI

Le od vrlih naučis se vrlosti.

TEOGNIS

Stvari so boljše, kot je dobra žena, ne dobi mož, ne slabše,
kot je slaba.

SIMONIDES

Našo resnično podobo vidijo navadno bolje od nas samih.

A. TRSTENJAK

V vojni ne streljaš z nageljni.

O. FALLACI

Nikogar ni potrebno prepričevati, da si je nekdo —
lastnim zmožnostem zgradil po dve nekajstanovanski hiši in
poleg vseh buržoaznih priklonov še živel razkošno življenje. Ta
je kradel, javno kradel!

F. MILOŠIĆ

Srečanje z umetnino je podobno ljubezenskemu sreča-
nju.

C. M. GIULINI

Kirgizi pasejo drobnico do 4000 m visoko. (Foto: I. Avberšek)

MARJAN
BREGAR

ILIR SE VRAČA

Na planjavi je grmel! Nihče ni več videl po-
raženca, ne slišal njegovih ugovorov. Zgodilo
se je, kar se je moralo zgoditi: pred ponorelo
množico je stal vzravnan in nepremagljiv —
bodoči knez. Ta, ki bi se dvignil zoper njegovo
zmago, bi se dvignil nad ljudstvo samo!

Udurič je žel svojo nezasišeno slavo z nepri-
kritim zadovoljstvom. Vrtel se je počasi v areni,
se kazal ljudem na desni in levi, pred tribuno pa
je zastal. Teatralno se je priklonil h knežni.

Anesta mu je poslala nasmeh in Kenu je stopila
kri v glavo. Naj zmagovalac letošnjih, lanskih
in predlanskih iger sprejme častni venec... je
z zateglim glasom oznanjal sodnik. Anesta na
tribuni je dvignila venec, ljudje so zatopotali od
navdušenja.

... če res ni nikogar več, ki bi se mu upal
zoperstaviti! je dodal sodnik iz gole navade.
Kdo bi pač pomislil, da se najde mož, ki bo
zgrabil za to besedo.

Da! Z množice se je utrjala postava mladeniča,
tekla je na borišče in kriknila: »jaz se upam!«
Ken!

»Jaz se upam!« je ponovil pred Udorikom in ga
predrl z modrimi očmi. Množica je vzvalovila.
Bilo je, kot da se je zamajalo nebo, zemlja
zaškripala v tečajih. Kdo je to? je šlo od ust do
ust. Neznani Ilir! so izvedeli osupli gledalci.

Dolgo ni nihče spustil glasu iz sebe. Ne sodnik
ne Udorik — pa tudi Ken ne. Stal je tu s svojim
krikom sam. Krikom davnih prednikov, kruto
poteptanih tu na tej zemlji...

Sodnik se je negotovo obrnil k tribuni.
»naj tekmujeta zdaj! je zadonel glas s tribune.
Bil je glas starega kneza.
Napetost je za spoznanje popustila. Moža sta
se približala.

koledar

Četrtek, 29. oktobra — IDA
 Petek, 30. oktobra — MARCEL
 Sobota, 31. oktobra — BOL-
 FENK
 Nedelja, 1. novembra — DAN
 MRTVIH
 Ponedeljek, 2. novembra —
 DUŠANKA
 Torek, 3. novembra — SILVA
 Sreda, 4. novembra — DRAGO

Dežurstva

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU TITOVO VELENJE

Petek, 30. oktobra — dr. Zupančič (dnevni), dr. Lešnik (nočni)

Sobota, 31. oktobra — dr. Grošelj (dežurni), dr. Blatnik (pom. dež.)

Nedelja, 1. novembra — dr. Grošelj (dežurni), dr. Blatnik (pom. dež.)

Ponedeljek, 2. novembra — dr. Prenc (dnevni), dr. Žičkar (nočni)

ZBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU TITOVO VELENJE

Sobota, 31. oktobra — dr. Teodor Gorogranc, Jenkova 25, Titovo Velenje

Nedelja, 1. novembra — dr. Teodor Gorogranc, Jenkova 25, Titovo Velenje

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU ŠOSTANJ

Četrtek, 29. oktobra — dr. Stupar

Petek, 30. oktobra — dr. Stupar

Sobota, 31. oktobra — dr. Stupar

Nedelja, 1. novembra — dr. Stupar

Ponedeljek, 2. novembra — dr. Glušičeva

Torek, 3. novembra — dr. Glušičeva

Sreda, 4. novembra — dr. Mehih

VETERINARJI V VETERINARSKI POSTAJI TITOVO VELENJE, SEDEŽ ŠOSTANJ

Od petka, 30. oktobra do četrta 5. novembra — Franc Blatnik, dipl. veterinar, Titovo Velenje, Prešernova 22/e — telefon 852-253

Kino

REDNI KINO

Četrtek, 29. 10., ob 18. in 20. uri, JASTOG ZA ZAJTRK — italijanska komedija, v glavni vlogi E. Montesano

Petek, 30. 10., ob 10. uri KAMIKAZE NA KOLESIH — japonski avanturistični, v glavni vlogi Linda Steier

Petek, sobota, 30. in 31. 10., ob 18. in 20. uri, KAMIKAZE NA KOLESIH — japonski avanturistični

Nedelja, 1. 11. — PREDSTAVA ODPADE

Ponedeljek, 2. 11. — ob 18. in 20. uri AMERIŠKI GRAFITI II DEL — ameriški, v glavni vlogi Candy Clark

Torek in sredo, 3., 4. 11., ob 18. in 20. uri, DVA SUPER BANDITA — ameriški, vestern komedija, v glavni vlogi William Catt, Tom Beringer

Četrtek, 5. 11., ob 18. in 20. uri, HAMBURŠKA MAFIJA — nemška kriminalka, v glavni vlogi Herbert Fleischman

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 29. 10. — PREDSTAVA ODPADE

Ponedeljek, 2. 11., ob 20. uri, FILMSKO GLEDALIŠČE GAZIJA — domači zgodovinski, v glavni vlogi Dušan Jančijević

Četrtek, 5. 11., ob 20. uri, NOČ GENERALOV — ameriški vojni, v glavni vlogi Peter O'TOOLE

KINO ŠOSTANJ

Sobota, 31. 10., ob 19.30, AMERIŠKI GRAFITI II DEL — ameriški

Nedelja, 1. 11. — PREDSTAVA ODPADE

Ponedeljek, 2. 11., ob 19.30, KAMIKAZE NA KOLESIH — japonski avanturistični

Sreda, 4. 11., sredo ob 19.30, HAMBURŠKA MAFIJA — nemška kriminalka

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 30. 10., ob 20. uri, JASTOG ZA ZAJTRK — italijanska komedija

Torek, 3. 11., ob 20. uri, KAMIKAZE NA KOLESIH — japonski avanturistični

Ljubljanska banka

Temeljna banka Velenje
 n. sub. o.

Tovarna gospodinske opreme, n. sol. o.,
 Titovo Velenje

Komisija za delovna razmerja

TOZD VZDRŽEVANJE, n. sol. o., Titovo Velenje

OGLAŠA

prosta dela in naloge

ODDELKOVODJA GRADBENEGA VZDRŽEVANJA

Poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

1. srednja tehnična šola gradbene smeri;
2. 4 leta delovnih izkušenj, od tega 2 leti na področju vzdrževanja;
3. poskusno delo v trajanju 60 delovnih dni.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izobrazbi in delovnih izkušnjah v 15 dneh po objavi oglasa na naslov: GORENJE, TGO TITOVO VELENJE, Kadrovskega sektorja, Celijska 5/a, 63320 Titovo Velenje.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 30 dneh po poteku roka za prijavo.

gorenjetgo

Vsem varčevalcem Temeljne banke Velenje
 iskreno čestitamo
 ob dnevu varčevalcev — 31. oktobru.

Ob tej priložnosti vas v soboto, 31. oktobra
 ob 9. uri vabimo
 na proslavo pred ekspoziro na Šaleški 18.

*Živi varčno,
 da boš živel bolje!*

Gibanje prebivalstva

MATIČNI URAD TITOVO VELENJE

POROKE:

Alojzij Pižon, roj. 1953, lesarski tehnik iz Andraža pri Polzeli in Elizabeta Znidaršič, roj. 1960, med. sestra iz Titovega Velenja; Zdenko Ledinek, roj. 1960, mehanik iz Titovega Velenja in Tatjana Teržan, roj. 1961, mehanik iz Titovega Velenja; Matko Kurinik, roj. 1960, str. ključavničar iz Skornega pri Šostanju in Irena Jesenšek, roj. 1962, administrativni tehnik iz Titovega Velenja; Franc Forštner, roj. 1958, RTV mehanik iz Dobrovlja in Irena Irman, roj. 1961, galanterijski tehnik iz Šmartnega ob Paki; Bogdan Planinc, roj. 1959, reskalec iz Titovega Velenja in Danica Zdovec, roj. 1959, krojačica iz Titovega Velenja; Dragotin Kutnjak, roj. 1955, natakar iz Titovega Velenja in Vilma Trunkl, roj. 1960, med. sestra iz Titovega Velenja; Janez Lužan, roj. 1957, strojni tehnik iz Kranja in Ma-

rčenka Hudomal, roj. 1957, razredna učiteljica iz Raven; Branko Pajenk, roj. 1959, rudar iz Beve in Vesna Ramšak, roj. 1961, prodajalka iz Vevč; Stevan Tošič, roj. 1953, rudar iz Titovega Velenja in Milka Božovič, roj. 1959, kuharica iz Titovega Velenja.

Smrti:

Helena Vodušek, upokojenka iz Titovega Velenja, Kidričeva 23, stara 83 let.

Pavla Vogrinec, prodajalka iz Titovega Velenja, Jenkova 27, stara 33 let.

Mihael Miklavžin, upokojenec iz Silove 4, star 75 let

Ferdinand Hudournik, upokojenec iz Kavč 23, star 62 let.

MATIČNI URAD ŠOSTANJ

POROKE:

Petar Kecman, 1956, ključavničar, Šostanj, Prešernov trg 6 in Ljilja Vuković, 1960, galvanizer, Šostanj, Prešernov trg 6; Rudi Lesjak, 1957, orodjar, Florjan pri Šostanju 105 in Tatjana Kumar, 1960, študentka, Florjan pri Šostanju 144; Janez Hudarin, 1957, uslužbenec, Titovo Velenje, Cankarjeva cesta 1/b in Renata Natek, 1956, uslužbenka, Šostanj, Aškerčeva cesta 12/a.

zeleni vlak

Nov zeleni vlak
 od 5. 10. 1981 dalje

Na relaciji:
 TITOVO VELENJE—LJUBLJANA

Vozni red:

6.30	Titovo Velenje	17.10
6.45	Smartno ob Paki	16.54
6.59	Zalec	16.39
7.11	Celje	16.30
8.30	Ljubljana	15.10

RAZEN OB SOBOTAH, NEDELJAH IN PRAZNIKIH

Iz dela ŠSD

Turnir v malem nogometu

Na igriščih osnovnih šol Anton Aškerc in Gustav Šilih je bil turnir v malem nogometu za mlajše pionirje. Prvo mesto je osvojila ekipa ŠSD osnovne šole Biba Roeck Šostanj, drugo mesto ekipa ŠSD osnovna šola XIV. divizije, tretje pa ekipa osnovne šole Anton Aškerc.

Pred dnevi je bil tudi že drugi turnir za mlajše pionirje v rokometu. Skupno je prvo mesto osvojila ekipa ŠSD Anton Aškerc, drugo Biba Roeck.

Smučarji so že tekmovali

Preteklo soboto je bilo na smučišču v Saleku nad vse živahno. Na tekmovalnem v suhem slalomu se je zbralo približno 120 otrok, ki obiskujejo alpsko šolo smučanja in si nabirajo moči v telovadnicah osnovnih šol. Ko bo dovolj snega, bodo seveda odšli na prava smučišča.

Med cicibani je bil najboljši Sergej Salamon; pionirji: (1. in 2. razred) Dejan Bohak; pionirke: (1. in 2. r.) Mojca Sušek; pionirji: (3. in 4. r.) Matjaž Delaharda; pionirke: (3. in 4. r.) Petra Mesarič. Med starejšimi pionirji in pionirkami pa sta zmagala Tomaž Tekavec in Jasmina Zakrajšek.

Rokometni turnir za mlajše pionirje

Konec septembra in sredi oktobra sta bila tudi turnirja v rokometu za učence 5. in 6. razredov osnovnih šol. Največ zmag in s tem točk je dosegla ekipa osnovne šole Anton Aškerc (7 točk), druga Biba Roeck (6), tretja Veljka Vlahovič (3), bratov Mravljak (2) in Gustav Šilih 2 točki.

UMRLI:

Julijana Varmočnik, druž. upokojenka, Topolšica 37, stara 92 let; Maksimiljan Zager, krojač, Šostanj, Cankarjeva 23, star 51 let; Valerija Miklavžin, upokojenka,

Mali oglasi

PRODAM KRAVO, brejo 8 mesecev (peto tele) in tele staro štiri tedne. Oblak Škale.

PRODAM NEDOGRAJENO HIŠO NA GORICI, Splitska 25, Titovo Velenje. Vprašajte pri Imširovič, Cankarjeva 21, Šostanj.

PRODAM KASETNI AVTORADIO STEREO DIGITAL z uro in klicnim sistemom. Cena po dogovoru. Tel. 850-030. (interna 522 dopoldne)

DVA MOŠKA IŠČETA CENTRALNO OGREVANO SOBO. Alojz Ezgeta, Celijska 77. (Pri Kamenitski) Titovo Velenje.

SIMPATICNA VELENJČANKA, 36 let, s srednjo izobrazbo in srčno kulturo ter vesele narave, želi spoznati prijatelja enakih nazorov. Pismene ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »SPOZNAJVA SE«.

Rdeča dvorana

Letos smučarski teden

Sneg je že pobelil okoliške vrhove in misli mnogih so seveda že pohitele k novi smučarski sezoni. Na to so jih spomnili pred časom tudi že prodajalci v trgovinah, ki so začeli ponujati smučarsko opremo. Mnogi so se že odločili za nakup novih smuč in drugega za, nekatere bo tudi to zimo dobra stara smučarska oprema, saj so cene novih kar precej poskočile, kot vse drugo, precej pa je tudi takšnih, ki bodo skušali dobiti staro opremo. Najboljša priložnost za to so smučarski sejmi.

V Titovem Velenju je smučarski klub Velenje vsako leto organiziral sejme, ki so vedno privabili tudi veliko prodajalcev in kupcev opreme. Ti sejmi so bili doslej samo en dan, letos pa bo drugače. Člani smučarske

šole Golte, ki delujejo v sestavi Rdeče dvorane, bodo prvič organizirali smučarski teden, ki bo kot napoveduje zelo pester in zanimiv za vse tiste, ki bodo želeli zamenjati staro opremo — morda prekratke smuči ali podobno in si na sejmu kupiti daljše in podobno.

Smučarski teden bo trajal od 16. do 21. novembra. Dvorana bo odprta od jutra do večera. Nadvse zanimivo bo prvi dan tedna — 16. novembra, ko bo zvečer v dvorani športna prireditev z nastopom državne smučarske reprezentance. Teden pa bodo sklenili s smučarskim plesom 21. novembra.

Kot smo že zapisali, bodo v smučarskem tednu organizirali tudi sejem smučarske opreme. Sejem bo trajal tri dni — 17., 18., in 19. novembra ves dan.

Miličniki so zapisali

Stopila pred avtomobil

Šaleško cesto v Titovem Velenju je 26. oktobra letos prečkala pešakinja Stanislava Šumah. Cesta je prečkala tam, kjer ni bilo prehoda za pešce in to v trenutku, ko je po njej pripeljal voznik osebnega avtomobila MB 173—564 Avgust Štajner. Pri nesreči je voznik zbil peško po ce-

stišču, pri čemer se je ta hudo telesno poškodovala.

Zaletel se je v garažo

Voznik osebnega avtomobila CE 131-768 Osman Hasič se je s sopotniki peljal 14. oktobra okoli 21. ure po cesti Simona Blatnika v Titovem Velenju. Zaradi neprimerne hitrosti je zadel v vogal garaže. Pri nesreči so se poleg voznika težje telesno poškodovali Kerin Jusič, latje pa Muzafer Jusič.

26. oktobra se je pripetila prometna nesreča okoli 11. ure na Šaleški cesti v Titovem Velenju v bližini bencinske črpalke. Trčila sta voznika osebnega avtomobila W 69544 Manfred Schmit ter voznik osebnega avtomobila CE 131 666 Ivan Peltnik.

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi dragega moža, očeta in brata

Jožeta Tepeja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom ter učencem osnovne šole Bratov Mravljak za izrečena sožalja, darovane vence in cvetje ter za številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala velja kolektivu REK Velenje — RLV TOZD jama Preloge za pomoč v najtežjih trenutkih.

Hvala rudarski četi, častni straži, godbi in pevcem. Zahvaljujemo se tudi vsem govornikom doma ob krsti in pri odprtem grobu ter duhovniku za opravljen obred.

Zalujoči: žena, hčerka, bratje in sestra z družinami.

Iščemo najboljšo KS v športni rekreaciji

Akcija »Iščemo najboljšo krajevno skupnost v športni rekreaciji«, ki jo načrtujemo v letošnjem letu zlasti njeno prvo fazo ali začetek, ima več med seboj organizacijsko in vsebinsko povezanih delov, med katerimi so najpomembnejši:

1. Cilji ali smotri akcije — opredeljeni so v knjižici »Program in dogovor o organiziranju akcije »Iščemo najboljšo KS v športni rekreaciji«.

2. Program oziroma vsebina kacije — (je prav tako v omejenji knjižici).

3. Organizacijska zasnova za izvedbo akcije oziroma organiziranost vodstvenih teles, nosilcev in izvajalcev.

4. Kriteriji oziroma merila za ovrednotenje akcije ter spremljanje učinkov v neposredni praksi v KS.

5. Neposredna izvedba v praksi.

6. Analiza učinkovitosti — analiza stanja ter ocena napredka.

V naši občini smo knjižice poslali v vse KS in to predsednikom sveta v KS in zato zahtevajte od njih, da organizirajo v vašem okolju posvet na to temo.

Alojz Hudarin

Po odlični igri v drugem polčasu so igralkice iz Titovega Velenja zasluženo dobile derbi.

Že sedma zmaga

Igralkice Velenja so resnično odlično pripravljene v novem prvenstvu. V soboto so dobile že sedmo srečanje zapored. V celjski dvorani Golovec (kjer so igranje zaradi zasedenosti Rdeče dvorane) so premagale prav tako še do sobote nepremagano ekipo Zrinskega iz Čakovca z rezultatom 23:17 (8:8).

V prvem polčasu sta obe ekipi prikazali zelo dobro igro v obrambi, tako da je bil rezultat v glavnem izenačen. Igralkice Velenja so sicer dvakrat povedle z dvema goloma razlike vendar so gostje obakrat izenačile. V drugem polčasu pa so velenjske dekleta zaigrale svojo igro, dobri igri v obrambi so dodale še učinkovitost v napadu in z hitrimi akcijami povsem zmedle gostujoče igralkice. Že v šesti minuti nadaljevanja so povedle s štirimi zadetki prednosti (12:8), nato vodstvo povečale celo na sedem golov, na koncu so sicer nekoliko popustile, vendar so kljub temu dobile to pomembno srečanje. Kako boljše so bile v drugem polčasu pove tudi to, da so kar tri zadetke dosegle z igralko manj. V zadnjih sekundah srečanja se je izkazala tudi mlada vratarka Bašičeva.

Najboljša gostujoča igralka Vrbaničeva je namreč izvajala dve sedemmetrovki zapored, brez vmesne igre, vendar je Bašičeva obe ubranila.

Zelo dobro srečanje sta precej pokvarila slaba sodnika Znidaršič (Leskovec) in Filej (Sevnica), saj sta se nekajkrat povsem izgubila in storili veliko napak na škodo obeh ekip.

Kako sta imela igro v »svojih rokah«, pove tudi tale droben dogodek iz polčasa tekme. Eden izmed sodnikov je tedaj pisu teh vrstic dejal, naj ne fotografira s flešem za golom, ker svetlikanje moti gostujočo vratarko. Seveda na aparatu ni bilo fleša, ker verjetno že vsak amater ve, da športnih dogodkov (kjer gre za hitro gibanje) nihče ne fotografira s flešem, ampak z zelo občutljivim filmom.

Strelke za Velenje so bile: Špoljar 5, Golič 3, Omerović 4, Djordjevič 2 in Bovha 9.

V osmem kolu se bodo igralkice Velenja sestale z ekipo DI Trokut. Tekma bo prav tako v Celju, in to v soboto ob 16. uri v dvorani Golovec. (sv)

Drugič brez točk

Igralci Šostanja so izgubili drugo prvenstveno srečanje v jesenskem delu prvenstva v drugi zvezni rokometni ligi. V derbiju jih je v Ribnici premagal domači Inles z rezultatom 27:23 (14:12). Sodnika sta v korist domačega moštva dosodila kar devet 7-me-

trovk, za Šostanj pa le tri. V tem je tudi delni odgovor za poraz Šostanja.

Kljub temu so igralci Šostanja še vedno zelo dobro uvrščeni, saj so z desetimi točkami na četrtem mestu, vodi pa Varteks, ki ima dve točki več.

V enajstem kolu čaka igralce Šostanja najtežja tekma v jesenskem delu prvenstva — derbi z Varteksom v Varaždinu.

Streljanje

Odličen nastop

Na državnem prvenstvu invalidov, v streljanju, s katerim so počastili 40-letnico vstaje jugoslovanskih narodov in mednarodnega leta invalidov so za slovensko reprezentanco nastopili tudi trije velenjski invalidi. V streljanju z zračno pištolo, kategorija GL, je Hinko Bola nastreljal 363 krogov, ter osvojil naslov državnega prvaka, z zračno puško isti kategoriji je s 364 krogi osvojil drugo mesto Franjo Žučko, v streljanju z MK pištolo pa Peter Jovanovič z 213 krogi 4. mesto. Slovenija je v ekipnem delu osvojila drugo mesto s 4103 krogi.

Za prehoden pokal

Ob praznovanju občinskega praznika je SD »MROŽ« izvedla pod pokroviteljstvom Občinskega sindikalnega sveta Velenja strelsko tekmovanje za prehodni pokal »Titovega Velenja«. Nastopilo je kar 14 družin, doseženi pa so bili zelo dobri rezultati, saj je kar 25 strelcev prekorajlo normo za državno prvenstvo. Domačini so nastopili s tremi ekipami. Prehodni pokal Titovega Velenja je osvojila SD Kranj s 1464 krogi, prva ekipa Velenja pa je osvojila 4. mesto s 1451 krogi. Za ekipo so streljali: Franjo Žučko 366, Dušan Perhač 364, Silvo Pešak 363 in Hinko Bola 358 krogov. Zelo dobro so streljale ženske, ki so osvojile 6. mesto (Denis Bola 359, Darinka Orlačnik 355, Saša Bola 355 in Mirjana Žučko 352). Za drugo ekipo strelske družine »Mrož«, ki je osvojila 8. mesto, pa so streljali: Drago Šafanič 363, Franc Trebše 361 ter mladince Renato Šterman 339 in Janez Hiršel 336 krogov.

Kako dolgo še

Z nedeljskim porazom proti Kozari (0:1), ki je novinec v ligi, so si igralci Rudarja zelo zmanjšali možnosti za obstanek v ligi pa čeprav je pred njimi še ves spomladanski del. Dejstvo je, da se bodo s takšno igro in izborom igralnega kadra zelo težko obdržali v drugoligaški konkurenci. Za sedanje razmere v klubu, slabo igro pa so gotovo tudi objektivni vzroki, ki izhajajo v glavnem iz neurejenega finančnega vprišanja (o tem sicer že vrabci čivkajo), kar pogosto slabo organizacijo dela, nezadovoljstvo med igralci, ki ne dobivajo redno svojih dohodkov, zaradi vsega tega šepa tudi organizacijsko delo v klubu. Kot smo lahko slišali v uradnem sporočilu, ki so ga posredovali med nedeljsko tekmo po zvočniku gledalcem, je v upravi kluba ostalo le še nekaj pravih ljubiteljev nogometa, drugi pa menda nimajo več volje do dela v takšnih razmerah. (Kje so tisti dobri stari časi, ko je bilo

v izvršnem odboru tudi več kot dvajset ali celo trideset ljubiteljev (?) drugoligaškega nogometa?).

Konec preteklega tedna so se na seji predsedstva kluba dogovorili, da bodo rednesejske skupščine NK Rudar opravljali funkcijo predsednika Jože Mraz, ker je dosednji predsednik Franc Kos preveč obremenjen na delovnem mestu.

Ob vsem tem je tudi nerazumljivo, zakaj še ni bila sklicana redna seja skupščine kluba. Na izredni seji v mesecu avgustu so namreč sporočili (obljubili), da bo redna seja že septembra. Medtem smo zvedeli, da bo ta menda šele po končanem jesenskem delu prvenstva.

V položaju, v kakršnem je sedaj Rudar, sporočilo gledalcem po zvočniku gotovo ne bo prav ničesar rešilo. Nujno bo treba čimprej nekaj storiti oziroma se konkretno ter dokončno dogovoriti, kako naprej!

S. V.

Spet spodrslijaj

Nogometaši Šmartnega ob Paki so izgubili že tretjo točko na domačem igrišču. V nedeljo je gostoval v Šmartnem mariborski Železničar in odnesel domov točko. Srečanje se je končalo brez golov.

Kaže, da je Šmarčane spet uspal uspeh v kolu poprej, ko so v Ljubljani premagali Slovana z golom v zadnji minuti srečanja. Reči pa je treba, da so bili igralci Šmartnega ves čas boljše nasprot-

nik, pa čeprav so morali od 35. minute igrati brez Hrena, saj ga je sodnik izključil.

Kljub polovičnemu uspehu so Šmarčani še vedno na prvem mestu s 17 točkami. Toliko točk ima sedaj tudi Maribor, vendar imajo lanske drugoligaše slabo gol razliko.

V 11. kolu bodo morali nogometaši Šmartnega na vroč teren v Trbovlje.

Prvi poraz doma

Nogometaši Elbroja so v vzhodni skupini slovenske nogometne lige klonili drugič zapored, tokrat prvič na domačem igrišču. Na igrišču ob Savinji jih je presenetil mariborski Kovinar in osvojil dve pomembni točki, domačini pa so izgubili tudi prvo mesto na prvenstveni razpredelnici. Precej spremenjeno domače moštvo niti ni igralo slabo. V zanimivi in dokaj enakovredni igri so si nogometaši Elbroja ustvarili več lepih priložnosti. Nekajkrat se jim je izneverila športna sreča, njihovi neučinkovitosti sta botro-

vala tudi nespretnost in odlični vratar gostov, precej obetavnih napadov in priložnosti pa jim je z nerazumljivimi odločitvami preprečil sodnik Šajn iz Ljubljane, ki ima veliko zaslug za zmago gostov. Zmagoviti zadetek za goste je v 65. minuti po napaki domače obrambe dosegel Mikložič.

Pred 400 gledalci so za Elbroj igrali: Žižek, Radivojevič, Ermenec, Zunter, Benetek, Skok, Peternel (Kopušar), Fludernik, Hrastnik, Kolenc in Hribernik.

J. P.

Odbojka

Zmaga v gosteh

Odbojkarji z Topolšice so v II. kolu I. slovenske lige gostovali v Braslovčah in zasluženo premagali domačo ekipo z rezultatom 3:0 (6, 13, 14). Igra je bila zanimiva in borbeno. Gostje so prelahko dobili prvi set, kar se jim je skoraj maščevalo v naslednjih dveh setih, saj

so domačini že visoko vodili (11:4 in 14:9), vendar so se Topolščani zbrali in oba seta tesno zmagali. Tekmo sta pred 100 gledalci sodila Vitanc in Skok iz Ljubnega.

V III. kolu igra OK Topolšica doma proti odbojkarjem iz Vuze-nice.

Darko Menih

Prepričljiv poraz doma

V drugem kolu II. zvezne odbojarske lige so igralkice Ljubnega izgubile doma pred 90 gledalci doživle prepričljiv poraz od Metulca iz Siska z rezultatom 3:0 (—3, —8, —11). Gostje so se predstavile kot izkušena, uigrana in tehnično do-

bra ekipa. Ljubenske tokrat niso zaigrale tako kot znajo in so se kasneje upirale razigranim gostjam le v tretjem setu.

V soboto bo na sporedu tretje kolo in Ljubenske bodo gostovale na Bledu.

D. Menih

STOJJO: Menih (trener), B. Zalesnik, Skok, J. Jeraj, H. Podmenišek, M. Jeraj, Orešnik; ČEPIJO: M. Zalesnik, M. Podmenišek, L. Mori, Orlovič, M. Mori.

Priznanja najzaslužnejšim

V društvu invalidov občine Velenje delujejo tudi številni prizadevni športniki in ljubitelji rekreacije, ki so pred nedavnim proslavili 10. obletnico uspešnega dela. Ob tej priložnosti je Tone Hladin, predsednik zbora krajevnih skupnosti skupščine občine Velenje, najbolj prizadevnim posameznikom podelil odlikovanja in priznanja. Velja poudariti, da nagrajeni niso bili delavni le na področju športa in rekreacije invalidov, temveč so se izkazali tudi z delom v sindikatih in v samoupravnih organih.

Lojzka ZALEZNIK je prejela Red dela s srebrnim vencem, Franc TERAN pa Red zaslug za narod s srebrno zvezdo. Plaketo in priznanje »Josip Broz — Tito — 30 let samoupravljanja« so dobili Edvard CENTRIH, Te-

ufik SEHIČ, Janez MRAVLJAK, Jože OCEPEK in Hinko BOLA. Društvo invalidov je za uspehe pri razvijanju športa in rekreacije invalidov prejelo plaketo Zveze za šport in rekreacijo invalidov Jugoslavije in posebno priznanje občinskega odbora ZZB NOV Split.

Invalidi občine Velenje so bogatejši tudi za boljše delovne prostore. V začetku novembra bodo namreč odprli novo pisarno v pritličju stolpnice na Saleški 16, pri zgradbi občinske skupščine. Boljše delovne pogoje so jim omogočili balinarji in tamkajšnji hišni svet. Pisarna je dostopna tudi invalidom z vozički.

Poslovala bo vsak ponedeljek od 16. ure dalje, vsak prvi in zadnji ponedeljek pa bodo nudili invalidom pravno pomoč.

Šahovske vesti

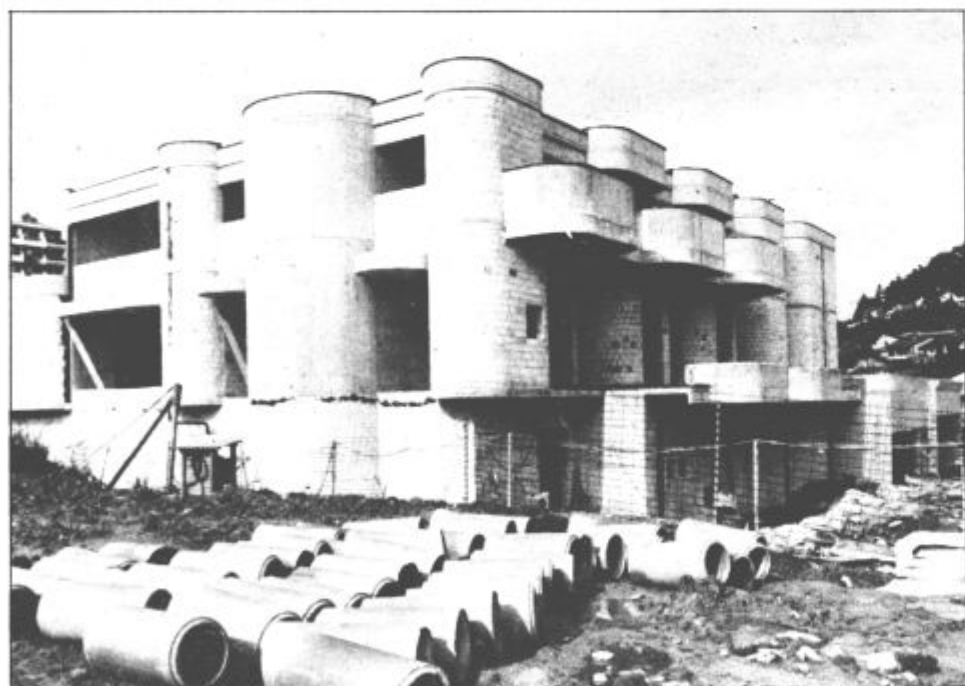
Saleško šahovsko društvo bo novembra pripravilo občinsko člansko prvenstvo za posameznike. Tekmovanje se bo v društvenih prostorih pričelo v nedeljo, 9. novembra, ob 9. uri. Pravico do nastopa imajo vsi šahisti občine Velenje s 3. ali višjo kategorijo. Če ne bo prijavljenih več kot 16 šahistov bodo igrali vsak z vsakim, sicer pa po švicarskem sistemu. Tempo igranja bo 50 potez, dve uri in dve koli na teden. Ob torkih in četrkih bodo igrali ob 17. uri, v nedeljo pa ob 9. Prijave sprejemajo v društvenih prostorih od 22. oktobra dalje. Ob prijavi ali pred pričetkom tekmovanja morajo igralci plačati 200 dinarjev kavcije,

ob koncu tekmovanja pa jo bodo dobili vrnjeno. Najbolje uvrščeni tekmovalci z 2. kategorijo si bo pridobil pravico tekmovanja na regijskem prvenstvu, višje kategorizirani šahisti pa imajo neposredno pravico do nastopa.

Se rezultati hitropoteznega tekmovanja za mesec oktober: 1.

1. Brešar 10,5, 2. Goršek 10, 3. Alič 8,5, 4. Matko 7,5, 5. Lemež 7,5, 6. T. Vedenik 7 itd. V skupni uvrstitvi za letošnje leto je stanje naslednje: 1. Goršek 72 točk, 2. Stropnik 48, 3. Kristan 46, 4. T. Vedenik 44, 5.—6. Brešar in Matko 39 itd. Na tekmovanju za letošnji prehodni pokal sodeluje 50 igralcev.

Morda do konca leta

Delavci celjskega Ingrada pospešeno nadaljujejo gradnjo Merxove blagovnice v krajevni skupnosti Salek-Gorica. Del objekta, v katerem bo samopostrežna trgovina, bi moral biti končan že do konca letošnjega leta. To bo tudi prav gotovo narejeno, obstaja pa vprašanje, če bo urejena tudi okolica, saj jo vreme lahko pošteno zagode. Brez, vsaj delno urejene okolice pa trgovina vsekakor ne more pričeti z delom.